லம்பம் யோக்கியமன்று. ஆதலால் பேயின் அநுபலம்பத்தால் பேயினது அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகிறதில்லை. கடத்தின் அபாவாதிகரணத்தில் கடத்தின் சத்தையும் கடவுபலம்பத்தின் சத்தையும் சம்பவிக்கிறதில்லை. என்றாலும் கடத்திற்கும் கடவுபலம்பத்திற்கும் "பூதலத்திற் கடமுளதாயின், அப்போது கடவுபலம்பம் உளதாகின்றது" என்று இவ்வாறு ஆரோபமுண்டாகின்றது. ஆதலால் அபாவ அதிகரணத்திலும் ஆரோபிக்கப்பட்ட கடத்தின் சத்தையும், கடஅநுபலம்பம் இருக்கினும் ஆரோபிக்கப்பட்ட கடவுபலம்பத்தின் சத்தையும் சம்பவிக்கின்றன. இதனால் இதுநிச்சயிக்கப்பட்ட பொருளாம்:-எவ்வபாவத்தின் அதிகரணத்தில் பிரதியோகியின் ஆரோபஞ்செய்யப் பிரதியோகியின் உபலம்பத்தினது ஆரோபம் நியமமாக வுண்டாகின்றதோ அவ்வுபலம்பம் யோக்கியமாம். அதன் அநுபலம்பமும்யோக்கியமெனப்படுகின்றது. அன்றியும் அவ்வதிகரணத்தில் அவ்வபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். எவ்வபாவத்தின் அதிகரணத்தில் எவ்வபாவத்தினது பிரதியோகியை ஆரோபிக்கப் பிரதியோகியினது உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகிறதில்லையோ அவ்வபாவம் அப்பிரத்தியக்ஷமாம். எங்ஙனம்: அந்தகாரத்தில் கடாபாவம் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஏனெனின், அந்தகாரத்தில் "ஈண்டுக் கடம் உளதாயின் அப்போது அதன் உபலம்பமுளதாம்" என்றிவ்வாறு கடத்தின் ஆரோபத்தால் கடத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் நியமமாகச் சம்பவிப்பதில்லை. இதனால் அந்தகாரத்திற் கடத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகிறதில்லை. ஸ்தம்பத்திற் பேயின் பேதம் பிரத்தியக்ஷமாம். ஏனெனின் "தாதான்மியமாகப் பேய் ஸ்தம்பத்தி லுளதாயின் அப்போது உபலம்பிக்க (அறிய) ப்படும்" என்று இவ்வாறு ஸ்தம்பத்திலுள்ள தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயை ஆரோபித்தலாற் பேயினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் நியமமாக வுண்டாகிறது. ஏனெனின் ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் ஸ்தம்பம் இருக்கின்றது. அதன் உபலம்பம் நியமமாக வுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே பேயும் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் ஸ்தம்பத்திலுளதாயின் ஸ்தம்பத்தைப்போல அதன் உபலம்பமும் நியமமாக வுண்டாகும். அவ்வுபலம்பத்தின் இன்மையால் ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயில்லை. ஆதலால் பேயின் தாதான்மிய சம்பந்த அவச்சின்ன அபாவம் ஸ்தம்பத்தில் இருக்கின்றது. தாதான்மிய சம்பந்த அவச்சின்ன அபாவத்தினையே

அந்நியோந்நியாபாவமென்பர். ஸ்தம்பத்தில் சையோக சம்பந்தாவச்சின்னபேயின் அத்தியந்தாபாவமும், அங்ஙனமே சமவாயசம்பந்தாவச்சின்ன பேயின் அத்தியந்தாபாவமும் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஏனெனின் "ஸ்தம்பத்தில் சையோகத்தினாலாவது, சமவாயத்தினாலாவது பேயுளதாயின் அப்போது அதன் உபலம்பமுளதாம்" என்றிவ்வாறு சையோகசம்பந்தத்தினாலாவது சமவாயசம்பந்தத்தினாலாவது ஸ்தம்பத்தில் பேயினை ஆரோபிக்கிற் பேயின் உபலம்பத்தினது ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் யாண்டு மயானத்தின் மரமுதலியவற்றில் சையோகசம்பந்தத்தாற் பேயிருக்கிறதோ, அன்றியும் தனது அவயவங்களிற் சமவாயசம்பந்தத்தாற்பேயுளதாகிறதோ, ஆண்டும் பேயின் உபலம்பமுண்டாகிறதில்லை. எவை ஸ்தம்பத்தில் சையோக சம்பந்தத்தினாலாவது சமவாயசம்பந்தத்தினாலாவது இருக்கின்றனவோ, அவ்வெல்லாவற்றின் உபலம்பமு முளதாயின், ஸ்தம்பத்தில் சையோகசம்பந்தத்தாலாவது சமவாயசம்பந்தத்தாலாவது பேயை ஆரோபித்தலால் பேயினது உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாம். ஸ்தம்பத்திற்றானே துவியணுகமுதலியவற்றின் சையோகமும் வாயுவின் சையோகமும் இருக்கின்றன; ஆதலால் துவியணுகமும் வாயுவும் சையோக சம்பந்தத்தால் ஸ்தம்பத்தின்கண் ணுள்ளனவாம்; அவற்றின் உபலம்பமுண்டாகிறதில்லை. சமவாய சம்பந்தத்தால் குருத்துவமுதலிய அப்பிரத்தியக்ஷ குணங்க ளிருக்கின்றன. அவற்றின் உபலம்பமும் ஸ்தம்பத்தில் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஸ்தம்பத்தில் சையோக சம்பந்தத்தினாலாவது சமவாய சம்பந்தத்தினாலாவது பேயை ஆரோபித்தலால் அதன் உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஸ்தம்பத்தில் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன பேயின் அத்தியந்தாபாவமும், சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன பேயின் அத்தியந்தாபாவமும் அப்பிரத்தியக்ஷமாம். யாண்டுத் தாதான்மிய சம்பந்தத்தாற் பேயுளதாகின்றதோ, ஆண்டுப் பேயின் உபலம்பம் நியமமாக வுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயில் பேயிருக்கின்றது; உபலம்பம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயை ஆரோபித்தலாலும் நியமமாகப் பேயினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் சம்பவிப்ப தில்லை. அத்தியந்தாபாவத்தின் தன்மையே அந்நியோந்நியாபாவத்தின்கண் ணிருக்கின்றது. என்றாலும் வேறு வகையாற் பேதமுண்டு. ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தா லுள்ளது எ

வோ அதன் உபலம்பமு நியமமாக வுண்டாகின்றது. ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் ஸ்தம்பமிருக்கின்றது; வேறில்லை. ஸ்தம்பத்தின் உபலம்பம் நியமமாகவுண்டாகின்றது. வேறோர் பொருள் ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் இருக்கின், ஸ்தம்பத்தைப்போல் அதன் உபலம்பமும் வேண்டும். ஆதலால் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயை ஆரோபித்தலால் அதன் உபலம்பத்தின் ஆரோபம் நியமமாக வுண்டாகின்றது. "தாதான்மியத்தால் பேய் ஸ்தம்பமாயின் அப்போது அந்த ஸ்தம்பத்தின் உபலம்பமே யுண்டாம்" என்று இவ்வாறு ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மியத்தால் பேயை ஆரோபித்தலால் பேயினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஸ்தம்பத்தில்பேயின்பேதம் பிரத்தியக்ஷமாகின்றது. அதே ஸ்தம்பத்தில் பேயுடையதன் பேதம் அப்பிரத்த்தியக்ஷமாயிருக்கின்றது. ஏனெனின் "தாதான்மியத்தால் ஸ்தம்பம் பேயுடையதாமாயின் அப்போது பேயுடைமையாக ஸ்தம்பத்தின் உபலம்பமுண்டாம்" என்று இவ்வாறு ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மியத்தால் பேயுடையதின் ஆரோபத்தால் பேயுடையதின் உபலம்பத்தினது ஆரோபம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் பேயினையுடைய மரமுதலியவற்றில் பேயுடைமையின் உபலம்பம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஸ்தம்பத்தில் பேயுடைமையின் பேதம் அப்பிரத்தியக்ஷமாம். பேயின் பேதத்தினைப்போலப்பிரத்தியக்ஷமன்று. இவ்வாறு அறிவுடையோர் அநுபவத்தாற் கண்டு கொள்க. பிரதியோகியினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் யாண்டுச் சம்பவிக்கிறதோ ஆண்டு அவ்வபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம்.

அஅ. உபலம்பத்தை ஆரோபித்தலாலும் ஆரோபியாமையாலும் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் அப்பிரத்தியக்ஷமு முண்டாமென்பதில் உதாரணம்.

அங்ஙனமே "ஆத்மாவினிடத்துச் சுகமாவது துக்கமாவது இருக்குமாயின், அப்போது சுகத்தின் அல்லது துக்கத்தின் உபலம்பமுளதாகும்" என்று இவ்வாறு ஆத்மாவினிடத்துச் சுகதுக்கங்களை ஆரோபித்தலால்அவற்றின் உபலம்பத்தினது ஆரோபமும் நியமமாகவுண்டாகின்றது. ஏனெனின், என்றும் அறியப்படாத [illegible]துக்கங்கள் உண்டாகிறதில்லை; அறியப்பட்டனவே யுண்டாம்.

ஆகலால் சுகதுக்கங்களின் ஆரோபமுண்டாதலே, அவற்றின் உபலம்பத்தினது ஆரோபம் நியமமாக வுண்டாகிறது. இதனால் ஆத்மாவிலுள்ள சுகாபாவ துக்காபாவங்கள் பிரத்தியக்ஷமாம். "ஆத்மாவினிடத்துத் தர்மமாவது அதர்மமாவது உளதாயின் அப்போது அதன் உபலம்பமுளதாம்" என்றிவ்வாறு தர்மாதர்மங்களை ஆரோபித்தலால், அவற்றின் உபலம்பத்தினது ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தை உபலம்ப மென்பர். ஞானம் பிரதீதி உபலம்ப மென்னுஞ் சொற்கள் பரியாயமா யிருத்தலின் ஞானமாத்திரத்திற்குப் பெயர் உபலம்பமாமாயினும், இப்பிரசங்கத்தில் எவ்விந்திரியத்தால் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதோ, அவ்விந்திரிய ஜந்திய ஞானம் உபலம்பமென்னுஞ் சொல்லாற் கொள்ளப்படுமென் றறிக. எங்ஙனம் சுகாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் மனதினால் உண்டாகு மிடத்துச் சுகத்தை ஆரோபித்தலால் சுகத்தின் உபலம்பத்தினது ஆரோபம் அதாவது மானசப் பிரத்தியக்ஷத்தினது ஆரோபம் உண்டாகிறதோ, அங்ஙனமே வாயுவில் உருவமின்மையின் சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. ஆண்டு உருவத்தை ஆரோபித்தலால் அதன் உபலம்பத்தினது ஆரோபம் அதாவது சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றது. இவ்வாறு அந்நிய விந்திரியத்தால் யாண்டு அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அந்நிய விந்திரியத்தால் தோன்றிய பிரத்தியக்ஷமே உபலம்பமென்னுஞ் சொல்லிற்குப் பொருளென அறிக. அன்றியும் தர்மா தர்மங்கள் கேவலஞ் சாஸ்திரத்தினால் அறியப்படுவனவாம். அவற்றின் உபலம்பம் என்றும் இந்திரிய ஜந்திய ஞானமாகாது. ஆகலால் தர்மாதர்மங்களை ஆரோபித்தலால் அவற்றின உபலம்பத்தினது ஆரோபம் உண்டாகின்றதில்லையாகலின், தர்மாபாவ அதர்மா பாவங்கள் பிரத்தியக்ஷம் அன்று. அங்ஙனமே வாயுவில் குருத்துவ அத்தியந்தாபாவம் பிரத்தியக்ஷ மன்று. வாயுவில் உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். ஏனெனின் "வாயுவில் குருத்துவமுளதாயின் அதன் உபலம்பமுளதாம்" என்றிவ்வாறு குருத்துவத்தை ஆரோபித்தலால் குருத்துவத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் யாண்டுப் பிருதிவி ஜலங்களில் குருத்துவமுண்டோ, ஆண்டும் குருத்துவத்தின் பிரத்தியக்ஷமாகிய உபலம்பமுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் குருத்துவத்தின் அநுமிதி ஞானம் உண்டா

கின்றது. ஆதலால் குருத்துவத்தை ஆரோபித்தலால் உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை. இக்காரணத்தால் வாயுவில் குருத்துவாபாவம் பிரத்தியக்ஷ மன்று. வாயுவில் உருவம் உளதாயின் கட வுருவத்தினைப்போல் வாயுவுருவத்தின் உபலம்பம் உண்டாம். உருவமாத்திரத்தின் உபலம்பமே உண்டாகாது; வாயுவின் உபலம்பமுமுண்டாகும். ஏனெனின் எந்தத் திரவியத்தில் மகத்துவகுணமிருந்து உற்பூத உருவமிருக்கின்றதோ, அந்தத் திரவியம்பிரத்தியக்ஷமாம். எந்தத் திரவியத்தில் மகத்துவம் இருக்கின்றதோ அதன் உருவம் பிரத்தியக்ஷமாம். பரமாணு துவியணுகங்களில் மகத்துவமில்லை. அவற்றின் உருவம் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஆதலால் திரியணுக முதலியவாயுவில் மகத்துவமுண்டு. அதிலுருவமுளதாயின் அத்திரியணுகமுதலிய வடிவினதாகிய வாயுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம்; அதனுருவத்தின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாம். இவ்வாறு பரமாணு துவியணுக வடிவினதாகிய வாயுவை விட்டுத் திரியணுக முதலிய வடிவினதாகிய வாயுவில் உருவத்தை ஆரோபித்தலால் உருவத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றது. ஆதலால் திரியணுக முதலிய வடிவினதாகிய வாயுவில் உருவத்தின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். பரமாணு துவியணுக வடிவ வாயுவில் உருவத்தின் ஆரோபமுண்டாகியும் மகத்துவமின்மையால் உருவத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகாமையின் பரமாணுதுவியணுக வடிவினதாகிய வாயுவில் உருவத்தின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷ மன்று. அங்ஙனமே ஜலபரமாணுவில் பிருதிவித்தன்மையின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஏனெனின் "ஜலபரமாணுவில் பிருதிவித்தன்மையுளதாயின் அதன் உபலம்பமுண்டாகின்றது" என்று இவ்வாறு பிருதிவித் தன்மையின் ஆரோபத்தால் பிருதிவித் தன்மையினது உபலம்பத்தின் ஆரோப முண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் ஆசிரயம் பிரத்தியக்ஷமாயின் ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாம். ஆதலால் ஜல பரமாணுவில் ஜலத்துவம் இருக்கின்றது. எங்ஙனம் அந்த ஜலத்துவத்தின் பிரத்தியக்ஷ மில்லையோ, அங்ஙனமே ஆரோபிக்கப்பட்ட பிருதிவித்தன்மையினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் ஜல பரமாணுவில் பிருதிவித் தன்மையினது அபாவம் பிரத்தியக்ஷ மன்று. பரமாணுவில் மகத்துவத்தின் அபாவம் பிரதியக்ஷமாம். ஏனெனின் பரமாணுவில் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரி உற்பூத வுருவமும், துவக்கிந்திரிய

ப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரியாகிய உற்பூத பரிசமும் இருக்கின்றன; ஆனால் மகத்துவம் இல்லை. அதனால் பரமாணுவின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகிறதில்லை. பரமாணுவின் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய உருவமுதலிய குணங்களின் பிரத்தியக்ஷமும் மகத்துவமின்மையால் உண்டாகிற தில்லை. மகத்துவமுடைய திரவியத்தின் உருவமுதலிய குணங்கள் பிரத்தியக்ஷமாம். பரமாணுவில் மகத்துவம் உளதாயின், பரமாணுவின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாம்; பரமாணுவின் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய குணங்களின் பிரத்தியக்ஷமும் உண்டாம். கடமுதலியவற்றின் மகத்துவம் பிரத்தியக்ஷமாம். ஆதலால் உருவமுதலியவற்றினைப்போல மகத்துவ குணமும் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம். ஆகாச முதலியவற்றில் மகத்துவமோ விருக்கின்றது. ஆனால் உற்பூதவுருவ சமானாதிகரண மகத்துவத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாம். ஆகாச முதலியவற்றில் உற்பூதவுருவ மில்லை. ஆதலால் அவற்றின் மகத்துவத்தினது பிரத்தியக்ஷமுண்டாகிறதில்லை. என்றாலும் மகத்துவகுணம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம். இவ்வாற்றாற் பரமாணுவில் மகத்துவமின்றிப் பிரத்தியக்ஷத்தின் வேறு சாமக்கிரியிருக்கின்றது. மகத்துவமுளதாயின் பரமாணுவின்பிரத்தியக்ஷமும், அதன் குணங்களின் பிரத்தியக்ஷமும் உண்டாம். ஆதலால் பரமாணுவில் மகத்துவத்தை ஆரோபித்தலால் அதன் உபலம்பத்தின் ஆரோபம் சம்பவிக்கின்றது. மகத்துவத்தை ஆரோபித்தலால் கேவல மகத்துவத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகிறதில்லை; ஆனால் பரமாணுவினது உபலம்பத்தின் ஆரோபமும், பரமாணுவில் சமவேதமான பிரத்தியக்ஷ யோக்கியகுணமுதலியவற்றினது உபலம்பத்தின் ஆரோபமு முண்டாகின்றன; பரமாணுவில் மகத்துவ முளதாயின் பரமாணுவின் உபலம்பமுண்டாம்; பரமாணுவிற் சமவேதித்துள்ள பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய குணங்களின் உபலம்பமு முண்டாம். பிரத்தியக்ஷயோக்கிய ஜாதியின், அங்ஙனமே தொழிலின் உபலம்பமும் உண்டாம். அப்பரமாணு முதலியவற்றின் உபலம்பமில்லை. ஆதலால் பரமாணுவில் மகத்துவ மில்லை, இவ்வாற்றான் பரமாணுவில் மகத்துவாபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். இவ்வாறு எந்த அதிகரணத்தில் எவ்வபாவத்தின் பிரதியோகியை ஆரோபித்தலால் உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ, அவ்வதிகரணத்தில் அவ்வபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம்.

 ## ௮௯. எவ்விந்திரியத்தால் உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ அவ்விந்திரியத்தினால் உபலம்பத்தை ஆரோபித்தலால் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாமெனல்.

ஆனால் எவ்விந்திரியத்தாற் றோன்றிய உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தால் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: "பூதலத்திற் கடம் உளதாயின் கண்ணாற் கடத்தின் உபலம்பம் உண்டாதல் வேண்டும்; உபலம்பம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் கடமில்லை" என்று இவ்வாறு யாண்டு நேத்திரஜந்நியஉபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடாபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. பூதலத்திற் கடமுளதாயின் துவக்கிந்திரியத்தால் கடத்தின் உபலம்பம் உண்டாதல்வேண்டும். இவ்வாற்றாற் குருடனுக்காவது இருளிலாவது துவக்கிந்திரிய ஜந்நிய உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகுங்கால் ஆண்டுக் கடாபாவத்தின் துவக்கிந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. இவ்வாறு எவ்விந்திரியத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தானே அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. வாயுவில் உருவமின்மையின் நேத்திரேந்திரியப்பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரியப்பிரத்தியக்ஷமுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் "வாயுவில் உருவமிருக்குமாயின் உருவத்தின் நேத்திரேந்திரிய ஜந்நிய உபலம்பமுண்டாம்; உபலம்பமோ உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் வாயுவில்உருவமின்று" என்றிவ்வாறு நேத்திரேந்திரிய ஜந்நிய உருவ உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகிறது. "வாயுவில் உருவமுளதாயின் துவக்கால் அதன் உபலம்பமுண்டாகும்" என்பதாகத் துவக்கிந்திரிய ஜந்நிய உருவ உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் உருவ சாக்ஷாத்காரத்திற்கு ஏது கேவலம் நேத்திரமாம்; துவக்கன்று. அங்ஙனமே இரசனை முதலிய இந்திரிய ஜந்நிய உருவ உபலம்பத்தின் ஆரோபமுமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் உருவ அபாவத்திற்கு நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமேயுண்டாம். அங்ஙனமே மதுரதிரவியத்திற் கைப்புச்சுவையின்மையின் இரசனேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமேயுண்டாகின்றது. ஏனெனின் "கற்கண்டில்கைப்பிரசமுளதாயின், அதன் உபலம்பம் இரசனேந்திரியத்தா லுண்டாகும்; உபலம்பமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் கற்கண்டில் கைப்பிரசமில்லை" என்று இவ்வாறு கற்கண்டில் கைப்பிரசத்தை ஆரோபித்தலால் இரசனையாற்றோன்

றிய கைப்பிரசவுபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகிறது. மற்றைஇந்தி ரியங்களாற் றோன்றிய உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் இரசனேந்திரியஜந்யமே இரசாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமாம். அங்ஙனமே பரிசம் இன்மையின் பிரத்தியக்ஷம் துவக்கிந்திரிய ஜந்யமேயாம். ஏனெனின் "அக்கினியில் சீத ஸ்பரிசமுளதாயின் துவக்கிந்திரியத்தால் அதன் உபலம்பமுண்டாம். அக்கினியில் துவக்கினுல் சீதஸ்பரிசத்தின் உபலம்பம் உண்டாகிறதில்லை" என்று இவ்வாறு அக்கினியில் சீத ஸ்பரிசத்தை ஆரோபித்தலால் துவக்கிந்திரியஜந்ய உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பரிசாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் கேவலம் துவக்கிந்திரிய ஜந்யமாம். அங்ஙனமே பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமே யுண்டாகின்றது. ஏனெனின் பரமாணுவின்பேதம் மகத்துவமாம்., பரிமாணகுணத்தின் ஞானம் நேத்திரம் துவக்கென்னு மிரண்டினுலுமுண்டாம். இது அநுபவ சித்தம். குடத்தின் சிறுமையும் பெருமையும் நேத்திரத்தினுலும் துவக்கினுலும் அறியப்படுகின்றன. ஆதலால் இரண்டிந்திரியங்களுக்கும் விஷயம் மகத்துவமாம். என்றுலும் மிகத் தாழ்வான மகத்துவத்தின் ஞானம் துவக்கினுலுண்டாகுமாயின், திரியணுகத்தின் மகத்துவத்தினது ஞானம் துவக்கினுலுண்டாதல்வேண்டும். ஆதலால் மிகத் தாழ்ந்த மகத்துவத்தின் ஞானம் நேத்திரமாத்திரத்தால் உண்டாகும். பரமாணுவிலும் மிகத்தாழ்வான மகத்துவத்தின் ஆரோபம்உண்டாம். அந்த மிகத்தாழ்வான மகத்துவத்தின் துவக்கிந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகிறதில்லை; நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது; ஆதலால் பரமாணுவில் மகத்துவத்தைஆரோபித்தலால் நேத்திரஜந்ய உபலமபத்தின்ஆரோபமே யுண்டாய்ப் பரமாணுவில்மகத்துவாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது; துவக்கிந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகிறதில்லை. பரமாணுவில் மகத்துவமுளதாயின் திரியணுக மகத்துவத்தினைப்போல நேத்திரத்தால் அதன் உபலம்பமுண்டாகும். இவ்வாற்றுல் நேத்திரேந்திரிய உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றது; துவக்கிந்திரிய உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை; ஆத்மாவினிடத்துச் சுகாபாவ முதலியவற்றின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமே யுண்டாகின்றது. ஏனெனின் ஆத்மாவினிடத்துச் சுகமுண்டாகுமாயின் மனதினுல் சுகத்தின் உபலம்பமுண்டாகின்

றது; இக்காலத்தில் சுகத்தின் உபலம்பம் உண்டாகிற தில்லை; ஆதலால் இக்காலத்தில் என்னிடத்தில் சுகம் இல்லையென்று இவ்வாறு ஆத்மாவினிடத்துச் சுகத்தை ஆரோபித்தலால் அதன் மானச வுபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகின்றது. அதனால் சுகாபாவத்தின் மானசப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே துக்காபாவ இச்சாபாவ த்வேஷாபாவங்களின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமும் உண்டாகின்றது. ஆனால் தனது சுகமுதலியவற்றின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். பிற சுக முதலியவற்றின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஆனால் சுக்தமுதலியவற்றினால் அவற்றின் அபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. ஏனெனின் ஒருவனுக்குச் சுகமுதலியன உண்டாகியும் அவற்றின் உபலம்பம் பிறனுக்குண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் அந்நியரிடத்துச் சுகமுண்டாயின் எனக்கு உபலம்ப முண்டாமென்பதாக அந்நியரிடத்துள்ள சுகமுதலியவற்றின் உபலம்பத்தின் ஆரோபம் தனக்குண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அந்நியரிடத்துள்ள சுக முதலியவற்றின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷம் அன்று. இவ்வாறு பிரதியோகியை ஆரோபித்தலால் எங்கே உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ அவ்வபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். இவ்வாற்றால் உபலம்பத்தின் அபாவமாகிய அநுபலம்பத்தினை யோக்கியாநுபலம்பமென்பர். ஆதலால் பிரதியோகியின் ஆரோபத்தால் எவ்வுபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகின்றதோ, அவ்வுபலம்பம் எதற்குப் பிரதியோகியாகின்றதோ, அதனை யோக்கியாநுபலம்பமென்பர். இவ்வர்த்தத்தில் ஒரு தோஷமும் இல்லை. இவ்வாற்றால் எந்த அதிகரணத்தில் எந்தப் பதார்த்தத்தின் இந்திரியஜந்திய ஆரோபித உபலம்பம் சம்பவிக்கின்றதோ, அவ்வதிகரணத்தில் அதன் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். ஒரே பேயின்பேதம் ஸ்தம்பத்தில் பிரத்தியக்ஷமாம்; பரமாணுவில் அப்பிரத்தியக்ஷமாம். ஆதலால் எவ்வதிகரணத்தி லென்று சொல்லப்பட்டது. எப்பதார்த்தத்தின் இந்திரியஜந்திய ஆரோபித உபலம்பம் சம்பவிக்கின்றதோ, அதன் அபாவத்தினைப் பிரத்தியக்ஷ மெனக்கூறின், பேயின் இந்திரியஜந்திய ஆரோபித உபலம்பமும் ஸ்தம்பத்தில் உண்டாகின்றது. பரமாணுவிலும் பேயின் பேதம் பிரத்தியக்ஷ மாகும். அதனால் அதிகரணத்தின் பெயரைக் கொண்டு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்தம்ப அதிகரணத்தில் உபலம்பத்தின் ஆரோ... வுண்டாகின்றது. ஸ்தம்பத்திற்றானே பேயின்

பேதம் பிரத்தியக்ஷமாம். பரமாணுவில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயிருந்தும் பரமாணுவினைப்போல் அதன் உபலம்பம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலாற் பரமாணுவில் பேயின் பேதம் பிரத்தியக்ஷமன்று. "எப்பதார்த்தத்தின்" என்று கூறுதலால் வாயுவில் உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவத்தினைப்போல் குருத்துவ அத்தியந்தாபாவம் பிரத்தியக்ஷமாகிறதில்லை; எந்த அதிகரணத்தில் இந்திரிய ஜந்ய ஆரோபித உபலம்பம் சம்பவிக்கிறதோ அவ்வதிகரணத்தில் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாமென்று இவ்வளவே கூறின், வாயுவதிகரணத்தில் உருவத்தின் இந்திரிய ஜந்ய ஆரோபித உபலம்பம் சம்பவிக்கின்றது; குருத்துவாபாவமும் பிரத்தியக்ஷமாகும். ஆதலால் எப்பதார்த்தத்தின் உபலம்பம்சம்பவிக்கின்றதோ அதன் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாமெனப்பட்டது. ஆதலால் உருவத்தின் ஆரோபித உபலம்பத்தால் வாயுவில் குருத்துவத்தின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் எங்கே பிரதியோகியின் எவ்விந்திரியஜந்ய ஆரோபித உபலம்ப முண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தால் அபாவத்தின்பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. எங்கே முற்கூறிய விதமாக உபலம்பம் சம்பவிக்கவில்லையோ, அங்கே அபாவத்தின்பரோக்ஷஞானமுண்டாகின்றது. இது நையாயிகமதம்.

முற்கூறியபடி நியாயமதத்தில் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் இந்திரியம் கரணமாம். இந்திரியத்தில் விசேஷணத்தன்மையும், இந்திரிய சம்பந்த முடையதில் விசேஷணத்தன்மையும் அபாவத்தில் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமாம்; அது வியாபாரமாம். அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷப்பிரமை பயனும். யோக்கியாநுபலம்பம் இந்திரியத்திற்குச் சககாரிகாரணயாம்; கரணமன்று.

௬0. நியாயமதத்தில் சாமக்கிரியையோடு கூடிய அபாவப்பிரமையைக் கூறுதல்.

கட முதலியவற்றின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஒளியின் சையோகம் சககாரி காரணமாம்; நேத்திரேந்திரியம் கரணமாம். அங்ஙனமே அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்திலும் யோக்கியாநுபலம்பம் சககாரியாம். அபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்திலும் ஒளியின் சையோகம் சககாரி யன்று. இருளில் கடாபாவத்தின் துவக்கிந்திரியப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது; நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றதில்லை. ஒளியில் கடாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷம்

உண்டாகின்றது. ஆதலால் அபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்தில் அந்நவய வெதிரேகத்தால் ஆலோக சையோகமும் சககாரியெனல் வேண்டும். என்றாலும் கடத்தில் குலாலன் பிதாவைப்போல் அபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஒளியின் சையோகம் அந்நியதா சித்தமாம் (பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவதாம்). கடத்திற்குக் காரணமாகிய குலாலனது சித்தியால் குலாலன் பிதா காரண சாமக்கிரியின் புறத்தே யுளன்; கடத்திற்குக் காரணமெனப்படான். ஆனால் கடத்தின் காரணத்துக்குக் காரணமாவன். அங்ஙனமே அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்திற்குச் சககாரிகாரணம் யோக்கியாநுபலம்பமாம். அதன் சித்தியினால் அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்தின் காரண சாமக்கிரியினும் ஒளியின் சையோகம் புறம்பே யிருக்கின்றது. ஏனெனின், அநுபலம்பத்தின் பிரதியோகியாகிய உபலம்பத்தின் ஆரோபம் யாண்டு சம்பவிக்கிறதோ, ஆண்டு அவ்வநுபலம்பம் யோக்கிய மெனப்படுகின்றது. கடத்தின் நேத்திரேந்திரிய உபலம்பத்தின் ஆரோபம் ஒளியிலுண்டாகின்றது; அந்தகாரத்தில் நேத்திரேந்திரிய உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் கடாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்திற்குச் சககாரிகாரணமாகிய யோக்கியாநுபலம்ப மெதுவோ அதற்குச் சாதகம் ஒளியாம். அது கடாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்திற்குச் சாக்ஷாத் (நேர்) காரணமன்றாகலின் காரண சாமக்கிரியின் புறம்பாயிருக்கின்றது; ஆதலால் குலாலபிதாவைப்போலப் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவதாம். குலாலபிதா கடத்திற்குக் காரணமல்லன். அங்ஙனமே ஒளியின் சையோகமும் அபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்திற்குக் காரணமன்று. ஆனால் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற்குக் காரணமாகிய யோக்கியாநுபலம்ப மெதுவோ அதற்கு முற்கூறியபடி சாதகமாம்.

முன்னோர் நூல்களிலோ யோக்கியாநுபலம்பம் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:—யாண்டுப்பிரதியோகியின்றிப் பிரதியோகியின் உபலம்பத்தினது சகல சாமக்கிரிகளு மிருக்கின்றனவோ, உபலம்பமுண்டாகிறதில்லையோ, ஆண்டு யோக்கியாநுபலம்பமிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: ஒளியில் கடம் இல்லாதிருக்க ஆண்டு யோக்கியாநுபலம்பம் இருக்கின்றது. ஏனெனின் கடாபாவத்தின் பிரதியோகியாகிய கடம் இல்லை. அஃதின்றி ஒளியின் சையோகம்

திருஷ்டாவின் நேத்திரமென்னுங் கட சாக்ஷாத் உபலம்பத்தின் சாமக்கிரி யிருத்தலால் யோக்கியாநுபலம்பமாம். அந்தகாரத்தில் யாண்டுக்கடமில்லையோ ஆண்டுயோக்கியாநுபலம்பம் இல்லை. ஏனெனின் பிரதியோகியின் சாக்ஷாத் உபலம்பத்தின் சாமக்கிரியில் ஆலோக சையோகம் உளது; ஆண்டு அதன் அபாவம் இருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மியசம்பந்தத்தால் இருப்பது எதுவோ அதன் உபலம்பத்தின் சாமக்கிரி ஸ்தம்பத்தின்கண்ணுள்ள உற்பூத வடிவமும் மகத்துவமாம். ஆதலால் ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயின் அநுபலம்பம் யோக்கியமாகும். சையோக சம்பந்தத்தால் எது ஸ்தம்பத்தின்கண்ணுளதாகின்றதோ, அதனது உபலம்பத்தின் சாமக்கிரி ஸ்தம்பத்தின் உற்பூதவுருவமும் மகத்துவமுமன்று. ஆனால் சையோக சம்பந்தத்தால் இருப்பதன்கண் உற்பூதவுருவமும் மகத்துவமு மிருத்தல் வேண்டும்; அது பேயினிடத்தில்லை. அதலால் சையோக சம்பந்தாவச்சின்னபேயின் அத்தியந்தாபாவத்தின துபிரதியோகியாகியபேய் எதுவோ, அதன் உபலம்பத்தின் சாமக்கிரியாகிய பேயின்கண்ணுள்ள உற்பூதவுருவ மில்லாமையால் சையோக சம்பந்தத்தால் பேயின் அநுபலம்பம்யோக்கியமன்று. இவ்வாறு பிரதியோகியின்றிப்பிரதியோகியினது உபலம்பத்தின் சகலசாமக்கிரிகளு மிருந்தும் உபலம்பம் உண்டாகிறதில்லை. அந்த யோக்கியாநுபலம்பம் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்திற்குச் சககாரிகாரணமாம். இவ்வாறு யாண்டு யோக்கியாநுபலம்பம் உளதாய் இந்திரியத்திற்கு அபாவத்தோடு சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இந்திரியஜந்யப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமை அபாவத்திற்கு உண்டாகின்றது. யாண்டு யோக்கியாநுபலம்பமில்லையோ, ஆண்டு அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் அநுமானமுதலிய கிரமத்தால் பரோக்ஷஞானமுண்டாகிறது. நையாயிகர் கிரமப்படி அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்தில் யோக்கியாநுபலம்பம் சககாரியாம்; இந்திரியம் கரணமாம்.

௬௧. பட்டவேதாந்த மதங்களில் நியாயமதத்தினும் அபாவப்பிரமையின் சாமக்கிரியிலுள்ள வேறுபாடு.

பட்டமதத்தினும் அங்ஙனமே அத்வைதமதத்திலும் யோக்கியாநுபலம்பமே கரணமாம். அபாவஞானத்தில் இந்திரியத்திற்கு

க்காரணத்தன்மை யின்று. இதனுனே அநுபலப்தியென்னும் பின்னப் பிரமாணத்தைப் பட்டர் ஒப்பியிருக்கின்றார். அதனை அநுசரித்ததாக வே அத்வைத கிரந்தங்களிலும் அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது வாக அநுபலப்தி யென்னும் வேறு பிரமாணமே எழுதப்பட்டிரு க்கின்றது. அநுபலம்பத்தினையே அநுபலப்தியென்பர். எப்படி யோக் கியாநுபலம்பத்தினை நையாயிகர் சககாரியெனக்கொண்டிருக்கின் றனரோ, அங்ஙனமே யோக்கியாநுபலம்பம் பட்டமத அத்துவித மதங்களிற் பிரமாணமாம். நையாயிக மதத்தில் அபாவப் பிரத்தி யக்ஷத்திற்குக்காரணம் இந்திரியமும் யோக்கியாநுபலம்பமுமாகிய இரண்டு மாம். அவற்றுள் இந்திரியம் கரணமாமாகலின் அபாவப் பிரமையிற் பிரமாணமாம். அநுபலம்பத்திற்கு அபாவப் பிரமை யின் சககாரி காரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கப்பட் டிருக்கின்றது; கரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. ஆதலால் அநுபலம்பம் பிரமாணம் அன்று. பட்டர் முதலியோர் மதத்தில் அநுபலப்தியே பிரமாணமாம்.

அபாவப் பிரமையின் உற்பத்தியில் அநுபலப்தியின் வியா பாரமொன்றுஞ் சம்பவிக்கிற தில்லை. வியாபாரமுடைய பிரமைக் காரணம் யாதோ அது பிரமாணமெனப்படுகின்றது. ஆகலின் அநு பலப்திக்குப் பிரமாணத்தன்மை சம்பவியாது. என்றாலும் வியா பாரமுடைய பிரமையின் காரணத்திற்கே பிரமாணத்தன்மையுண் டென்னும் நியமமும் நையாயிக மதத்தில் உள்ளது. பட்டர்முதலி யோர் மதத்திலோ எல்லாப் பிரமாணங்களுக்கும் வேறு வேறு இலக்கணமுண்டு. சில பிரமாணங்களின் இலக்கணத்தில் வியாபார த்தின் பிரவேசம் உண்டு; சிலவற்றின் இலக்கணத்தில் வியாபார த்தின் பிரவேசமில்லை. எங்ஙனம்: பிரத்தியக்ஷப்பிரமையின் வியா பாரமுடைய அசாதாரண காரணம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மென் றும், அநுமிதிப் பிரமையின் வியாபாரமுடைய அசாதாரண கார ணம் அநுமானப்பிரமாணமென்றும், சாப்திப் பிரமையின் வியாபார முடையஅசாதாரணகாரணம் சத்தப்பிரமாணமென்றும் சொல்லப் படுகின்றன. இவ்வாறு மூன்றுபிரமாணங்களின் இலக்கணத்திலோ வியாபாரத்தின் பிரவேசமிருக்கின்றது. அந்தப் பிரமாணங்களின் நிரூபணத்தில்மூன்றிடங்களிலும்வியாபாரத்தின் சம்பவம்சொல்லி வந்தோம்; உவமானம் அர்த்தாபத்தி உபலப்தி என்பவற்றின் இலக்கணத்தில் வியாபாரத்தின் பிரவேசமில்லை. உவமிதியின் அசா

தாரண காரணத்தை உவமானப் பிரமாண-மென்பர். உபபாதக கற்பனையின் அசாதாரண காரணமாகிய உபபாத்தியத்தினது அநுப பத்தியின் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மெனப்படுகின்றது. அபாவத்தினது பிரமையின் அசாதாரண காரணத்தை அநுபலப்திப் பிரமாணமென்பர். அபாவத்தின்பரோக்ஷஞானமும் அநுமானமுத லியவற்றா லுண்டாகின்றதென்பது முன்னர்க் கூறப்பட்டிருக்கின் றது. ஆதலால் அநுபலப்தியின் இலக்ஷணத்திற்கு அபாவ ஞான த்தை உண்டுபண்ணுவனவாகிய அநுமான முதலியவற்றில் அதி வியாப்தி யுண்டாகின்றது. என்றாலும் அநுமானமுதலிய பிரமாண ங்கள் பாவத்தின் பிரமைக்கும், அபாவத்தின் பிரமைக்கும் சாதா ரணகாரணங்களாம். அபாவத்தின் பிரமைக்கு அசாதாரணகாரண மன்று. அநுபலப்தியினால் கேவலம் அபாவத்தின் ஞானமே உண் டாகின்றது. ஆதலால் அபாவப் பிரமையின் அசாதாரண காரணம் அநுபலப்திப் பிரமாணமாம்; அந்நிய மன்று. இவ்வாறு மூன்று பிரமாணங்களினது இலக்கணத்தில் வியாபாரத்தின் பிரவேசம் இல்லை. ஆதலால் வியாபாரத்தின் அபேக்ஷை மூன்று பிரமாணங் களிலு மில்லை. அநுபலப்திப் பிரமாணத்தால் அபாவத்தின் ஞான முண்டாகிறது; அதுவோ பிரத்தியக்ஷமாம். அநுமானத்தாலும், அங்ஙனமே சத்தத்தாலுமுண்டாகும் அபாவத்தின் ஞானம் எது வோ, அது பரோக்ஷ மாகின்றது. சிலவிடங்களில் நையாயிகர் அபாவத்தின் ஞானத்தை இந்திரியஜந்நியமெனக் கூறுவர். அவ் வளவு ஞானமே அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நியமாம். ஏனெனின், நையாயிக மதத்திலும் அபாவஞானத்தின் சககாரிகாரணம் அநு பலப்தியாம். எத்தன்மையயோக்கியாநுபலப்தியை நையாயிகர் இந் திரியத்தின் சககாரியாகக் கொண்டிருக்கின்றனரோ, அந்த யோக் கியாநுபலப்தியே பட்டர்முதலியோர்மதத்தில் சுதந்திரம் பிரமாண மின்றியே பேதமாம். நையாயிக மதத்திலோ அபாவப்பிரமைக்கு ப்பிரமாணம் இந்திரியமாம்; வேதாந்த மதத்தில் பிரமாணம் அநு பலப்தியாம். வேதாந்த மதத்தில் அநுபலப்திப் பிரமாணத்தால் பெறப்படுவதாகிய அபாவத்தின் ஞானமும் நையாயிக மதத்திற் போல பிரத்தியக்ஷமாம்; பரோக்ஷமன்று.

இந்திரியத்தாற் பெறப்படாத பிரத்தியக்ஷ லக்ஷணத்தின் நிர்ணயம்.

ஈண்டு இந்திரியஜந்நிய ஞானமே பிரத்தியக்ஷமாம்; அபாவ ஞானத்திற்கு இந்திரிய ஜந்நியத் தன்மையை நிஷேதித்துப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை கூறுதல்பொருந்தாது என்றிவ்வாறுகூறும் சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—இந்திரியஜந்நிய ஞானமே பிரத்தியக்ஷமாகுமாயின் ஈசுவரஞானம் பிரத்தியக்ஷமாகலாகாது. ஏனெனின், நியாய மதத்திலோ ஈசுவரனது ஞானம் நித்தியமாகலின் இந்திரிய ஜந்நியமன்று. வேதாந்தமதத்தில் ஈசுவரனது ஞானம் மாயையின் விருத்தி வடிவமாம்; இந்திரிய ஜந்நியம் அன்று. வேறு நூல்களில் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத் தன்மையைக் கூறுதலில் அநேக தூஷணம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானமே பிரத்தியக்ஷமா மென்னும் நியமம் இல்லை. ஆனால் பிரமாண சேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திற்கு அபேதமுண்டாயின் அந்த ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். யாண்டு விஷயம் எதிர்ப்படுகின்றதோ, ஆண்டுச் சிலவிடத்திலோ இந்திரிய விஷயங்களின் சம்பந்தத்தால் இந்திரியவாயிலாக அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி கடதேசத்திற் செல்லுகின்றது; சென்று கடத்தின்சமான வடிவமாய்க் கடத்தோடு விருத்தி சேருகின்றது. ஆண்டு விருத்தி அவச்சின்ன சேதனம் பிரமாண சேதன மெனப்படுகின்றது. விஷயத்தில் வந்த சேதனம் விஷய சேதன மெனப்படுகின்றது. பிரமாண சேதனமும் விஷய சேதனமும் சொரூபமாகவோ எப்போதும் ஒன்றேயாம். உபாதி பேதத்தால் சேதனத்திற்குப் பேதமுண்டாகின்றது. உபாதியும் வேறிடங்களி லிருக்குமாயின் உபகிதத்திற்குப் பேதமுண்டாம் ஓரிடத்தில் இருக்குமாயின் உபகிதத்திற்குப் பேதம் உண்டாகாது. எங்ஙனம்: கடத்தின் உருவமும் கடமும் ஓரிடத்தி லிருக்கின்றன. ஆண்டுக் கடத்தின் உருவ உபகித ஆகாயமும் கட உபகித ஆகாயமும் ஒன்றேயாம். மடத்தினுட் கடம் இருக்குமாயின், ஆண்டுக் கட உபகித ஆகாயம் மடாகாயத்தின் வேறன்று. கடசூனிய தேசத்திலும் மட மிருத்தலால் மடாகாயமோ கடாகாயத்தின்வேறுமாம். என்றாலும் மடசூனிய தேசத்திற் கடமில்லை யாகலின் மடாகாயத்தினும் கடாகாயம் வேறன்று. இவ்வாற்றால் விருத்தியும் விஷயமும் பின்னதேசத்தில் இருக்கின்றன. இவ்வளவான் விருத்தி உபகித சேதனமும் விஷய உபகித

சேதனமும் பின்னமாம். விருத்தி விஷய தேசத்தி லிருக்குமாயின் அப்போது விஷய சேதனமும் விருத்தி சேதனமாகின்றது. ஆதலால் விஷய சேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடு பேதம் இருப்பதில்லை; ஆனல் அபேதம் உண்டாகின்றது. விஷய தேசத்தில் விருத்தி செல்லுமாயின், அப்போது திருஷ்டாவின் சரீரத்தினுள் அந்தக்கரணமுதல் விஷயபரியந்தம் விருத்தியின் ஆகாரம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் விஷய தேசத்திற்குப் புறத்திலும் விருத்தியின் சொரூபம் இருத்தலால் விஷய சேதனத்தின் வேறாயும் விருத்தி சேதன மிருக்கிறது. என்றாலும் அக்காலத்தில் விருத்தியின் வேறாகிய விடத்தில் விஷயம் மில்லை. ஆதலால் விஷயசேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேதங் கூறுகின்றனர். இரண்டிற்கும் ஒன்றற்கொன்று அபேதம்யாண்டேனும் எழுதப்பட்டுளதாயின் அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:— எவ்வளவு விருத்தி பாகம் கடதேசத்தில் இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு விருத்தி பாகத்தால் உபகித சேதனம் கடசேதனத்தின்வேறன்று. இவ்வாற்றால் யாண்டு விஷய சேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேதம் உண்டாகின்றதோ ஆண்டு அந்த ஞானம் பிரத்தியக்ஷ மெனப்படுகின்றது.

கூ. பிரத்தியபிஞ்ஞைப் பிரத்தியக்ஷ ஞானம், அபிஞ்ஞைப் பிரத்தியக்ஷ ஞானம், ஸ்மிருதி முதலிய பரோக்ஷ ஞானம் என்பவற்றைச் சாமக்கிரியோடு நிர்ணயித்தல்.

யாண்டு விஷய சேதனத்துக்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேத ஞானம் உண்டாகவில்லையோ, அந்த ஞானம் பரோக்ஷ மெனப்படுகின்றது. சம்ஸ்கார ஜந்நிய ஸ்மரணரூப அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி சரீரத்தி னுள்ளேயே இருக்கின்றது. அதன் விஷயம் தேசாந்தரத்தில் இருக்கின்றது; அல்லது நஷ்டமா யிருக்கின்றது. ஆகலின் விஷய சேதனத்துக்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேத மில்லா திருத்தலின் ஸ்மிருதி ஞானம் பரோட்சமாம். எப்பதார்த்தத்திற்குப் பூர்வ அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரமும் இந்திரியத்தின் சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு "அதுவே இது" என்னும் ஞான முண்டாகின்றது. அதனை அபிஞ்ஞை ஞானமென்

பர். ஆண்டும் இந்திரிய ஜந்நிய விருத்தி விஷய தேசத்திற் செல்லு கின்றது. ஆதலால் விஷய சேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேத மிருத்தலின் பிரத்தியபிஞ்ஞை ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமே யாகின்றது. கேவல இந்திரிய ஜந்நிய விருத்தி யுளதாயின், ஆண்டு "இது" என்னும் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. அதனை அபிஞ் ஞைப் பிரத்தியக்ஷ மென்பர். முக்கிய சித்தாந்தத்திலோ முன் அது பவிக்கப்பட்டதின் 'அதுவே இது' என்னும் ஞானமும் 'அது' என்னும் அம்சத்தில் ஸ்மிருதி ரூபமா யிருத்தலால் பரோக்ஷமும், 'இது' என்னும் அம்சத்தில்பிரத்தியக்ஷமுமாம். ஆதலால் 'அதுவே இது' என்னும் ஞானத்தில் கேவலம் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை யில்லை. அம்சபேதத்தால் பரோக்ஷத்தன்மை பிரத்தியக்ஷத்தன்மை களாகிய இரண்டு தர்மங்க ளிருக்கின்றன.

கேவலம் சம்ஸ்கார ஜந்நிய விருத்தி யுளதாயின், அதற்கு 'அது' என்னும் வடிவம் உண்டாகின்றது. அதனை ஸ்மிருதி யென் பர். பூர்வம் இந்திரியத்தால் அல்லது அநுமான முதலியவற்றால் எந்தப் பதார்த்தத்தின் ஞானமுண்டாயிருக்குமோ அதன் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஸ்மிருதி ஞானத்தில் பூர்வ அநுபவம் கரணமாம்; அநுபவஜந்நிய சம்ஸ்காரம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், எந்தப் பதார்த்தத்தின் ஞானம் முன் உண்டாயிருக்கிறதோ அதன் ஸ்மிருதி வருஷங்கள் கழிந்தும் உண்டாகும். ஆண்டு ஸ்மிருதிக்கு அவ்வியவகித (மறைப் பின்றிய) பூர்வ காலத்தில் அநுபவமோ இல்லை. மறைப்பின்றிய பூர்வகாலத்தில் உண்டாவது எதுவோ அது ஏதுவாம். ஆதலால் பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்கு நேரே காரணமாகாது. ஒன்றன் வாயிலாகக் காரணமா மென்னல் வேண் டும். ஆதலால் இங்ஙனம் மதித்தல் தகுதியாம். எப்பதார்த்தத் தின் பூர்வ அநுபவம் உண்டாக வில்லையோ, அதன் ஸ்மிருதியோ உண்டாகிறதில்லை. பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்குக் காரண மன் றெனின், எதன் அநுபவ முண்டாகவில்லையோ அதன் ஸ்மிருதியு முண்டாதல் வேண்டும்; அங்ஙனம் உண்டாகிற தில்லை. இவ்வாற் றால் பூர்வ அநுபவத்தோடு ஸ்மிருதிக்கு அந்வயவெதிரேக முண்டு. பூர்வ அநுபவ மிருந்தால் ஸ்மிருதி யுண்டாகுமென்பது அந்வயம்; பூர்வ அநுபவ மில்லையாயின் ஸ்மிருதி யுண்டாகாதென்பது வெதி ரேகம். ஒன்றிருத்தலால் மற்றொன்றிருத்தல் அந்வயமெனப்படு கின்றது. ஒன்ற னின்மையால் மற்றைய தில்லாதிருத்தல் வெதி

ரேக மெனப்படுகின்றது. அந்வய வெதிரேகத்தால் காரண காரிய த்தன்மை அறியப்படுகின்றது. பூர்வ அநுபவத்திற்கும் ஸ்மிருதி க்கும் அந்வய வெதிரேகத்தைக் காணுதலால் அவற்றினுக்குக் காரண காரியத்தன்மையோ அவசிய மிருக்கின்றது. ஆனல் மறை ப்பின்றிய பூர்வகாலத்தில் பூர்வ அநுபவம் சேருகிறதில்லை. ஆத லால் ஸ்மிருதியின் உற்பத்திக்கு முன் அநுபவத்திற்கு ஓர் வியா பாரமங்கீகரித்தல் வேண்டும். யாண்டுப் பிரமாணவலியால் காரண த் தன்மையின் நிச்சயம் உண்டாகின்றதோ, மறைப்பின்றிய பூர்வகாலத்தில் காரணத்தின் சத்தை சம்பவிக்கிற தில்லையோ, ஆண்டு வியாபாரத்தின் கற்பனை யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: சாஸ் திரமாகிய பிரமாணத்தால் யாகத்தில் சுவர்க்கத்துக்குச் சாதன மாகுந் தன்மையின் நிச்சய முண்டாகின்றது. ஈற்றுருகுதியை யாக மென்பர். அந்த யாகம் நாசமாய் வெகு காலத்திற்குப் பின் சுவர் க்க முண்டாகின்றது. சுக விசேஷத்தினைச் சுவர்க்க மென்பர். சுவ ர்க்கத்தின் மறைப்பின்றிய முற்காலத்தில் யாகமின்மையால் யாக த்திற்குக் காரணத்தன்மை சம்பவியாது. ஆதலால் சாஸ்திரத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட காரணத்தன்மையின் நிர்வாகத்தின் பொருட்டு யாகத்தின் வியாபாரமாகிய அபூர்வத்தினை அங்கீகரித்திருக்கின்ற னர். எப்போது அபூர்வம் அங்கீகரிக்கப்பட்டதோ, அப்போது தோஷமில்லை. ஏனெனின் காரியத்திற்கடுத்த முற்காலத்தில் காரண மாவது வியாபாரமாவது ஒன்றிருத்தல் வேண்டும். சில விடத்து இரண்டு மிருக்கும்; ஆனல் ஒன்று அவசியமா யிருத்தல் வேண் டும். எதனைத் தர்மமென்பரோ அது யாகத்தாற்றோன்றிய அபூ ர்வமாம். யாகத்தால் அபூர்வ முண்டாய், யாகத்தாற் றோன் றும் சுவர்க்க மெதுவோ அதனை உண்டாக்குவதாயும் இருக்கின் றது. ஆதலால் அது (அபூர்வம்) வியாபாரமாம். யாகம் சுவர்க்க த்திற்குச் சாதனமாந் தன்மையை நிர்வகித்தற்பொருட்டு அபூர் வம் வியாபாரமென அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. அவ்வபூர்வம் எப் போதும் பரோக்ஷமாம். அங்ஙனமே அந்வய வெதிரேக வலியால் பெறப்பட்டதாகிய பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்குக் காரணமாதலை நிர்வகித்தற்பொருட்டுச் சம்ஸ்காரத்தினை (வாசனையை) அங்கீ கரித்திருக்கின்றனர். அந்தச் சம்ஸ்காரம் என்னும் பரோக்ஷ மாம். எந்த அந்தக்கரணத்தில் பூர்வ அநுபவமுளதாய் ஸ்மிருதி யுண்டாகுமோ அவ்வந்தக்கரணத்தின் தர்மம் சம்ஸ்காரமாம்.

நையாயிக மதத்தில் அநுபவம் சம்ஸ்காரம் ஸ்மிருதி என்பன ஆத்மாவின் தர்மமாம். அநுபவ ஜந்ய சம்ஸ்காரத்தினை நையாயிகர் பாவனை யென்பர். அந்தச் சமஸ்காரம் பூர்வ அநுபவத்தாற் றேன்றியதும், பூர்வ அநுபவத்தாற் றேன்றும் ஸ்மிருதியை யுண்டாக்குவதுமா யிருத்தலின், வியாபார மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றாற் பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்குக் கரணமாம்; சம்ஸ்காரம் வியாபாரமாம். ஸ்மிருதியின் உற்பத்திக்கடுத்த பூர்வகாலத்தில் பூர்வ அநுபவமோ நாசமாகுதலான் அபாவமாம். என்றாலும் அதன் வியாபாரமாகிய சம்ஸ்காரம் இருக்கின்றது. ஆதலால் பூர்வ அநுபவம் நாசமாகியும் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அந்தச் சம்ஸ்காரமோ பிரத்தியக்ஷம் அன்று. அநுமானத்தினாலாவது அர்த்தாபத்தியினாலாவது சம்ஸ்காரத்தின் சித்தி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் எவ்வளவு காலம் முன் அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ அவ்வளவு காலம் சம்ஸ்காரமிருக்கின்றது. எந்த ஸ்மிருதிக்குப் பின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லையோ, அது சரம ஸ்மிருதி யெனப்படுகின்றது. சரம ஸ்மிருதியால் சம்ஸ்காரத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் மீண்டும் அப்பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றாற் பூர்வ அநுபவஜந்ய சம்ஸ்காரத்தால் அநேக ஸ்மிருதி யுண்டாகிறது. சரம ஸ்மிருதி யுண்டாகும் வரையில் ஒரேசம்ஸ்காரமிருக்கிறது. ஸ்மிருதியில் சரமத்தன்மை காரியத்தினால் அறியப் படுகின்றது. எந்த ஸ்மிருதி யுண்டாகிய பின் சஜாதீய ஸ்மிருதி யுண்டாவதில்லையோ, அந்த ஸ்மிருதியில் சரமத்தன்மையின் ஞானம் அநுமானத்தால் உண்டாகின்றது. அந்தியத்தை (கடைசியை) ச் சரம மென்பர். சிலர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர் :— பூர்வ அநுபவ ஜந்ய சம்ஸ்காரத்தால் முதல் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. முதல் ஸ்மிருதியின் உற்பத்தியினால் முன் சம்ஸ்காரத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது. ஸ்மிருதியினால் வேறு சம்ஸ்கார முண்டாகின்றது. அதனினின்றும் மீண்டும் சஜாதீயஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அந்த ஸ்மிருதியினால் அதனை உண்டாக்கிய சம்ஸ்காரத்திற்கு நாசம் உண்டாகின்றது. அந்நியசமஸ்காரம் உற்பத்தியாகின்றது. அதனினின்றும் மூன்றாவது ஸ்மிருதியுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் ஸ்மிருதியினின்றும் சம்ஸ்காரத்தின் உற்பத்தியுண்டாகின்றது. எந்த ஸ்மிருதிக்குப்பின் சஜாதீய ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லையோ, அந்த ஸ்மிருதி சம்ஸ்காரத்திற் கேது வன்று. இம்மதத்தில்

சம்ஸ்காரவாயிலாக ஸ்மிருதி ஞானமும் உத்தரஸ்மிருதிக்குக் கரணமாம். முதல் ஸ்மிருதிக்குக் கரணம் அநுபவமாம். இரண்டிடங்களிலும் சம்ஸ்காரம் வியாபார மாம். முதல் மதத்தில் ஸ்மிருதி ஞானத்துக்குக் கரணம் ஸ்மிருதியன்று. ஆனால் பூர்வ அநுபவத்தால் சம்ஸ்காரம் உண்டாகின்றது. அந்த ஒரே சம்ஸ்காரம் சரம ஸ்மிருதிபரியந்தம் இருக்கின்றது. ஆதலால் பூர்வ அநுபவமே ஸ்மிருதிக்குக் கரணமாம். பூர்வ அநுபவ ஜந்நிய சமஸ்காரமே சகல சஜாதீய ஸ்மிருதிகளிலும் வியாபாரமாம். இரண்டு பக்ஷங்களிலும் ஸ்மிருதி ஞானம் பிரமையன்று. ஏனெனின், முதற்பக்ஷத்திலோ ஸ்மிருதி ஞானத்திற்குக்கரணம் பூர்வ அநுபவமாம். அது ஆறு பிரமாணங்களின் வேறாம். பிரமாண ஜந்நிய ஞானத்தினைப் பிரமையென்பர். பூர்வ அநுபவம் பிரமாணமன்று. இரண்டாவதுபக்ஷத்தில் முதல் ஸ்மிருதியின் கரணமோ பூர்வாநுபவமாம். இரண்டாவது ஸ்மிருதியின் கரணம் ஸ்மிருதியாம். அந்த ஸ்மிருதியும் ஆறு பிரமாணங்களிலும் இல்லை; ஆதலால் ஸ்மிருதியைப் பிரமையெனக் கூறுவதில்லை. என்றாலும் யதார்த்தம் அயதார்த்தம் என்னும் பேதத்தால் ஸ்மிருதி இருவகைத்தாம். மயக்க வடிவினதாகிய அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரத்தாற் றோன்றிய தெதுவோ அது அயதார்த்த மாம். பிரமை வடிவினதாகிய அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரத்தாலுண்டாகிய தெதுவோ அது யதார்த்தமாம். இவ்வாறு இரண்டு பக்ஷங்கள் நூல்களில்எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் தூஷணமும் பூஷணமும் அநேகமுண்டு. நூல் விரியுமென்னும் பயத்தால் உபரதியடைந்து பிரசங்கத்தினை எழுதுகின்றோம்.

எங்ஙனம் பூர்வ அநுபவ ஜந்நிய ஸ்மிருதி ஞானம் பரோக்ஷமோ, அங்ஙனமே அநுமான முதலிய பிரமாணத்தாற் றோன்றிய ஞானமும் பரோக்ஷமாம். ஏனெனின், எங்ஙனம் ஸ்மிருதியின் விஷயம் விருத்தியினின்றும் விலகியிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அநுமான முதலியவற்றாற் றோன்றும் ஞானத்தின் விஷயமும் விருத்தி தேசத்திலில்லை; ஆனால் விலகியுள்ள பர்வதமுதலிய தேசங்களிலிருக்கின்றது. சென்றனவும் வருவனவு மாகிய பதார்த்தங்களுக்கும் அநுமானமுதலியவற்றால் அநுமிதி முதலியனவாகிய வர்த்தமான ஞானங்கள் உண்டாகின்றன. ஆதலால் அநுமான முதலியவற்றாற் றோன்றும் ஞானத்தின்தேசத்திலும் விஷயமிருக்கிறதில்லை. ஆனால் அநுமிதி முதலிய ஞானத்தின் தேசகாலங்களுக்கு வேறாகிய தேசத்திலும் காலத்திலும் அவற்றின் விஷயமிருக்கும்.

நியமமின்றிய பிரத்தியக்ஷஞானத்தின் அநுசந்தானம்.

இந்திரியஜந்நிய ஞானத்தின் விஷயம் ஞானத்தின் தேசகாலங்களுக்கு வேறாகிய தேசகாலங்களிலிருப்பதில்லை; ஆனால் ஞானத்தின் தேசகாலங்களிலேயேயிருக்கின்றது. ஆதலால் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானம் முழுவதும் பிரத்தியக்ஷமேயாகின்றது. அத்துவைத மதத்தில் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாகிய விருத்தி யாதோ அதனை ஞானமென்பர். ஆதலால் ஞானமும் விஷயமும் ஓரிடத்திருக்கும், அல்லதுவிருத்தியும் விஷயமுமோரிடத்திருக்குமென்று கூறுவதிற் பொருளொன்றேயாம். இந்திரியஜந்நிய ஞானமே பிரத்தியக்ஷமாமென்னும் நியம மில்லை. யாண்டு அந்நியப் பிரமாணத்தாற் றோன்றிய விருத்திதேசத்திலும் விஷய மிருக்கின்றதோ, ஆண்டுப்பிரத்தியக்ஷஞானமே யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம் "பத்தாமவன் நீ" என்னுஞ் சொல்லால் உற்பத்தியாகிய விருத்தியின் தேசத்தில் விஷயம் இருக்கின்றது. இதனாற் சப்தப் பிரமாண ஜந்நிய ஞானமும் சிலவிடத்துப் பிரத்தியக்ஷமாகின்றது. மகாவாக்கியத்தாற் றோன்றிய பிரஹ்மாகார விருத்தியும் பிரஹ்மான்மாவுமாகிய இரண்டும் ஓரிடத்தில் இருக்கின்றன; ஆதலால் மகாவாக்கியத்தாற் றேன்றிய பிரஹ்மாத்ம ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். அங்ஙனமே ஈசுவர ஞானத்திற்கு உபதானகாரணமான மாயையின் தேசத்தில் சர்வ பதார்த்தங்களுமிருக்கின்றன. ஆதலால் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானமன்றாயினும் ஈசுவரனது ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். அங்ஙனமே அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாற் றோன்றிய அபாவத்தின் ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமாம். ஏனெனின் யாண்டுப் பூதலத்திற் கடாபாவத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பூதலத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாய்ப் பூதல தேசத்தில் அந்தக் கரணத்தின் விருத்தி செல்லுகின்றது. "பூதலத்திற் கடமில்லை" என்பது விருத்தியின் ஆகாரமாம். ஆண்டுப் பூதலஅம்சத்திலோ விருத்தி நேத்திரஜந்நியமாம். கடாபாவ அம்சத்தில் அநுபலப்தி ஜந்நியமாம். எங்ஙனம் "பர்வதம் தீயுடைத்து" என்னும் விருத்தி பர்வதஅம்சத்தில் நேத்திர ஜந்நியமும், வந்நி அம்சத்தில் அநுமான ஜந்நியமுமாமோ, அங்ஙனமே ஒரே விருத்தி அம்சபேதத்தால் இந்திரியமும் அநுபலப்தியுமாகிய இரண்டு பிரமாணங்களால் உற்பத்தி யாகின்றது. ஆண்டுப் பூதலாவச்சின்ன சேதனத்திற்கு விருத்தி அவச்சின்ன

சேதனத்தோடு அபேதம் உண்டாகின்றது. பூதலாவச்சின்ன சேதனமே கடாபாவ அவச்சின்ன சேதனமாம். ஆதலால் கடாபாவ அவச்சின்ன சேதனத்திற்கும் விருத்தி அவச்சின்னசேதனத்தோடு அபேதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாற் றோன்றிய கடாபாவத்தின் ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமாம். ஆனால் யாண்டு அபாவத்தின் அதிகரணம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாய் அதிகரணத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் இந்திரியத்தின் வியாபாரமிருக்கின்றதோ, ஆண்டு முற்கூறியபடி சம்பவிக்கின்றது.

யாண்டு அதிகரணத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் இந்திரியத்தின் வியாபார முண்டாகிறதில்லையோ, ஆண்டு அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்திய அபாவத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷமன்று; ஆனாற் பரோக்ஷமாம். எங்ஙனம்: வாயுவி லுருவமின்மையின் ஞானம் யோக்கியாநுபலப்தியால் மூடிய கண்ணுடையவனுக்கும் உண்டாகின்றது. பரமாணுவில் யோக்கியாநுபலப்தியினால் நேத்திரத்தின் விழித்தல் வியாபாரமின்றியே மகத்துவா பாவத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு விஷய தேசத்தில் விருத்தி செல்லுகிற தில்லை. ஆதலால் அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாற் றோன்றிய வாயுவிலுருவ மின்மையின் ஞானமும் அங்ஙனமே பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமன்று; பரோக்ஷமாம். இவ்வாற்றால் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்திய அபாவத்தின் ஞானம் சிலவிடத்துப் பிரத்தியக்ஷமும் சில விடத்துப் பரோக்ஷமுமாம். வேதாந்த பரிபாஷை முதலிய நூல்களில் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்திய அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அநுபலப்தி ஜந்திய பரோக்ஷஞானத்தின் உதாரண மெழுதப்படவில்லை; அது அவற்றிற் குறையாம்; எழுதுதல்வேண்டும். பரோக்ஷத்திற்கு உதாரணம் எழுதாவிடின் அநுபலப்தி ஜந்தியஞானம் பரோக்ஷமாகாதென்னும் மயக்கமுண்டாம்.

கூரு. அபாவத்தின் ஞானம் யாண்டும் பரோக்ஷமாமென்பதின் நிர்ணயம்.

சூக்ஷமமாய் விசாரிக்குமிடத்து அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாற் றோன்றிய அபாவத்தின் ஞானம் யாண்டும் பரோக்ஷமாம்; ஓரிடத்தும் பிரத்தியக்ஷ மன்று. ஏனெனின் பிரமாண சேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திற்கு அபேதம் உண்டாகியும், யாது பிரத்தியக்ஷ

யோக்கிய விஷயமன்றோ, அதன் பரோக்ஷ ஞானமே உண்டாகின்றது. எங்ஙனம் சத்த முதலிய பிரமாணங்களால் தர்மாதர்மங்களின் ஞானம் உண்டாகுங்கால் பிரமாண சேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திற்குப் பேதமில்லை. ஏனெனின் அந்தக்கரண தேசத்தில் தர்மாதர்மமிருக்கின்றன. ஆதலால் அந்தக்கரணமும் தர்மாதர்மமுமாகியவுபாதிகள்வேறுவேறிடங்களிலில்லாதிருத்தலால், தர்மாதர்மாவச்சின்னசேதனம்பிரமாணசேதனத்தோடுபின்ன மன்று. என்றாலும் தர்மாதர்மம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. ஆதலால் சத்த முதலியவற்றாற் றோன்றிய தர்மாதர்மங்களின் ஞானம் என்றும் பிரத்தியக்ஷ மன்று. அநுபவத்தை யொட்டி விஷயங்களில் யோக்கியதை அயோக்கியதைகளை அறிதல் வேண்டும். எங்ஙனம் தர்மாதர்மங்கள் பிரத்தியக்ஷயோக்கியமன்றோ, அங்ஙனமே அபாவ பதார்த்தமும் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. அபாவபதார்த்தம் பிரத்தியக்ஷமாமாயின், வாதிகளின் விவாதமுண்டாதல் வேண்டியதில்லை. மீமாம்ஸகர் அபாவத்தினை அதிகரணவடிவமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர், நையாயிகர் முதலியோர் அதிகரணத்தின் வேறாகக்கொண்டிருக்கின்றனர். அங்ஙனமே நாஸ்திகர் அபாவத்தினை வெறுமையென்றும் பொய்யென்றும் கொள்ளுகின்றனர். ஆஸ்திகர் அபாவத்தினைப் பதார்த்தமெனக் கொள்ளுகின்றனர். இவ்வாறு அபாவத்தின் சொரூபத்தில் விவாதமுளது. பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகிய கட முதலியவற்றின் சொரூபத்தில் அதிகரணத்தின் வேறு, வேறன்று என்றல் முதலிய விவாத முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அபாவபதார்த்தம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியம் அன்று. இக்காரணத்தால் யாண்டுப் பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பிரமாண சேதனத்தோடு கடாபாவ அவச்சின்ன சேதனத்திற்கு அபேத முளதாயினும் அபாவாமிசத்தில் இந்த ஞானம் பரோக்ஷமாம்; பூதலாம்சத்தில் அபரோக்ஷமாம். எங்ஙனம்: பர்வதம் வந்நியுடைத்து என்னும் ஞானம் பர்வத அம்சத்தில் அபரோக்ஷமும் வந்நி அம்சத்தில் பரோக்ஷமு மாம். இவ்வாற்றால் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நிய அபாவத்தின் ஞானத்தினை யாண்டும் பரோக்ஷமாகக்கொள்ளின் பட்டரோடும் விரோத மின்று. பட்டமதத்தில் அநுபலப்தி ஜந்நிய அபாவத்தின் ஞானம் பரோக்ஷமேயாம்.

அபாவத்தின் ஞானத்தினை நையாயிகர் இந்திரிய ஜந்நியமென மதித்து அதற்குப் பிரத்தியக்ஷங் கூறுகின்றனர். அது எவ்வாற்று

னும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் வாயுவில் உருவமின்மையின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது, பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது என்பது நையாயிகர்களது சித்தாந்தம்; அது பொருந்தாது. ஏனெனின் வாயுவில் உருவம் இன்மையை அறிதற்பொருட்டு ஒருவரும் நேத்திரத்தை விழித்தலாகிய வியாபாரத்தைச் செய்கிறதில்லை. ஆனால் மூடிய விழிக்கும் வாயுவில் உருவ மின்மையின் ஞானம் யோக்கியாநுபலப்தியால் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் ஞானமும் விழித்த விழிக்குண்டாவது போல மூடிய விழிக்கும் உண்டாகின்றது. மூடிய விழிக்குக் கடமுதலியவற்றின் நேத்திரேந்திரிய ஞானம் என்றும் உண்டாகிறதில்லை. ஆகலால் வாயுவில் உருவமின்மையின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமும், பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமும் பொருந்தா. ஆனால் யோக்கிய அநுபலப்தியினால் அவற்றின் பரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகிறது.

அபாவஞானத்தில் இந்திரியங்களின் அந்வயவெதிரேகத்தைக் காணுதலால் அபாவஞானத்தில் இந்திரியம் ஏதுவாமென நையாயிகர் கூறுகின்றனர். இதற்குச் சமாதானம் பேதசிக்காரமுதலிய நூல்களில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது:—இந்திரியங்களின் அந்வயவெதிரேகம் அதிகரணத்தின் ஞானத்தில் ஸபலமாம். எங்ஙனம்: பூதலத்திற் கடாபாவத்தின் ஞானம் உண்டாகிறது, ஆண்டு நேத்திரேந்திரியத்தால் அபாவத்தின் அதிகரணமாகிய பூதலத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. அந்த நேத்திரத்தால் அறியப்பட்ட பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் ஞானம் யோக்கியாநுபலப்தியினால் உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் கடாபாவத்தின் அதிகரணமாகிய பூதலம் யாதோ, அதன் ஞானத்தில் இந்திரியம் ஸபலமாம். இச்சங்கைசமாதான மிரண்டும் பொருத்த முடையனவன்று. ஏனெனின், வாயுவில் உருவமின்மையின் ஞானமும் பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் ஞானமும் நேத்திர வியாபாரமின்றியு முண்டாகின்றன. ஆதலால் எந்த அபாவஞானத்திலும் இந்திரியத்தின் அந்வயவெதிரேகமிருக்கினும் இந்திரியத்திற்குக் காரணத்தன்மை சித்திக்கிறதில்லை. சகல அபாவஞானத்திலும் இந்திரியத்தின் அந்வயவெதிரேகம் பெறப்படுவதில்லை. இவ்வாற்றால் தளர்வுடைய மூலசங்கைக்குச் சமாதானங் கூறுதலும் அசங்கதமாம்.

ஸயாயிகர் "கட அநுபலப்தியினால் இந்திரியத்தால் அபாவத்தை நிச்சயிக்கின்றேன்" என்னும் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது; ஆதலால் அநுபலப்தி இந்திரியமென்னும் இரண்டும் கட முதலியவற்றின் அபாவ ஞானத்திற்கு ஏதுவாம் என்று இவ்வாறு சங்கிக்கின்றனர். இச்சங்கைக்குக் "கடாபாவத்தினது அதிகரணத்தின் ஞானம் இந்திரியத்தால் உண்டாகின்றது, கடாபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்தியினா லுண்டாகின்றது" என்னும் முற்கூறிய சமாதானம் சம்பவியாது. ஏனெனின் யாண்டு இந்திரிய யோக்கிய அதிகரணம் இருக்கின்றதோ, ஆண்டு முற்கூறிய சமாதானம் சம்பவிக்கின்றது. யாண்டு அதிகரணம் இந்திரிய யோக்கியமன்றோ ஆண்டு முற்கூறிய சமாதானம் சம்பவியாது. எங்ஙனம்: "வாயுவில் உருவ அநுபலப்தியினால் நேத்திரத்தினால் உருவத்தின் அபாவத்தை நிச்சயிக்கின்றேன்" என்பதாக வாயுவில் உருவ அபாவத்தின் அநுபலப்தி ஜந்நியஞானமும் நேத்திர ஜந்நியஞானமும் விளங்குகின்றன. ஆண்டு வாயுவின் ஞானம் நேத்திரஜந்நியமும் உருவ அபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்தி ஜந்நியமுமாமெனக் கூறுதல் சம்பவியாது. ஏனெனின், வாயுவில் உருவத்தின் அபாவத்தோடு நேத்திரத்திற்கு யோக்கியதை யின்று.

ஆதலால் அபாவ ஞானத்தினைக் கேவலம் அநுபலப்தி ஜந்நியமெனக் கொள்ளின் இரண்டினாலும் ஆக்கப்படுந்தன்மை தோற்றுதலா லுண்டாகும் விரோதத்திற்கு அத்வைதவாதியின் சமாதான மிதுவாம்:— "பூதலத்தில் அநுபலப்தியினால் நேத்திரத்தால் கடாபாவத்தினை நிச்சயிக்கின்றேன்" என்று கூறுதற்கு அநுபலப்தியோடு கூடிய நேத்திரத்தினால் பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் நிச்சயமுடையன் யான் என்பது அபிப்பிராயம் அன்று. ஆனால் பூதலத்தில் இந்திரியஜந்நிய கடத்தினது உபலப்தியின் இன்மையால் கடாபாவத்தின் நிச்சயமுடையன் யான் என்பது தாற்பரியம். அபாவத்தின் நிச்சயத்திற் கேது அநுபலப்தியாம். அநுபலப்தியின் பிரதியோகியாகிய வுபலப்தி யாதோ, அதனிடத்து இந்திரிய ஜந்நியத்துவம் தோற்றுகின்றது. இதனால் நிஷேதிக்கத்தக்க உபலப்தியில் இந்திரிய ஜந்நியத்தன்மை தோற்றுதலால் இந்திரிய ஜந்நிய உபலப்தியின் அபாவத்தால் கடாபாவத்தின் நிச்சயம் உண்டாகின்ற தென்பது பெறப்பட்டது. அங்ஙனமே "வாயுவில் உருவத்தின் அநுபலப்தியால் நேத்திரத்தால் உருவம் இன்மையை நிச்சயிக்கின்றேன்"

என்று சொல்லுதற்கும் உருவத்தின் அநுபலப்தியோடு கூடிய நேத்திரத்தால் உருவமின்மையின் நிச்சயமுடையன் யான் என்பது தாற்பரிய மன்று. ஏனெனின், நேத்திரத்தின் வியாபாரமின்றியும் உருவமின்மையின் நிச்சயம் உண்டாகின்றது. ஆனால் நேத்திரஜந் *நிய உருவத்தினது உபலப்தியின் அபாவத்தால் வாயுவில் உருவம் இன்மையின் நிச்சயமுடையன் யான் என்பது தாற்பரியம். ஆதலால் எந்த உபலப்தியின் அபாவம் உருவம் இன்மையின் நிச்சயத்திற்கு ஏதுவோ அவ்வுபலப்தியில்நேத்திரஜந்நியத்தன்மை தோற்றுகின்றது. இவ்வாற்றுல் சகல அபாவ நிச்சயத்திற்கும் ஏதுவாகிய அநுபலப்தி யாதோ அதன் பிரதியோகியாகிய உபலப்தியில் இந்திரிய ஜந்நியத்தன்மை சொல்லப்படுகின்றது. விவேகமின்றி அபாவ நிச்சயத்தில் இந்திரிய ஜந்நியத்துவம் தோற்றுகின்றது. நையாயிகர்களது சங்கையின் இச்சமாதானம் யாண்டும் வியாபகமாம். அதிகரண ஞானத்தின் "இந்திரிய ஜந்நியத்துவம் அபாவ ஞானத்திற் றேற்றுகின்றது என்னும் பேததிக்கார வேதாந்த பரிபாஷை முதலியவற்றின் சமாதானம் யாண்டும் வியாபகம் அன்று. ஆனால் யாண்டுப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய பூதல முதலியன அபாவத்தின் அதிகரண மாமோ; ஆண்டு இச் சமாதானஞ் சம்பவிக்கின்றது. யாண்டுப் பிரத்தியக்ஷ அயோக்கியமான வாயு முதலியன அபாவத்தின் அதிகரணமோ ஆண்டு முற்கூறிய சமாதானஞ் சம்பவிக்கிற தில்லை. "அநுபலப்தியினுல் இரசனேந்திரியத்தால் புளிப்பிரசத்தின் இன்மையை மாம்பழத்தில் அறிகின்றேன்" என்னுமிடத்தும் அதிகரணத்தின் ஞானம் இரசனேந்திரியத்தினுற் றேன்றியதெனல் சம்பவியாது. ஏனெனின் புளிப்பிரசத்தின் அபாவத்தினது அதிகரணம் மாம்பழமாம். அதனை அறியும் சாமர்த்தியம் இரசனேந்திரியத்தி லின்று. இரசனேந்திரியத்தில் இரசமாத்திரத்தை அறியும் சாமர்த்தியம் உண்டு; திரவியத்தை அறியும் சாமர்த்தியம் இல்லை. ஆதலால் இரசனேந்திரிய ஜந்நிய புளிப்பிரசத்தினது உபலப்தியின் இன்மையால் மாம்பழத்தில் இரசத்தினது இன்மையின் நிச்சயமுடையன் யான் என்னும் தாற்பரியத்தால் முற்கூறிய வியவகாரம் உண்டாகின்றது. முற்கூறிய வாக்கியத்தின் அக்ஷர மரியாதையால் கூறியஅர்த்தம் கிலேசமுடையதாயினும், வேறென்றிற் செல்லுதல் சம்பவியாமையின், கூறிய பொருளையே அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஆதலால் நையாயிகர்களது சங்கைக்கு யாம்

கூறியதே சமாதானமாம். இவ்வாற்றால் அநுபலப்திப் பிரமாணத்தால் அபாவத்தின் நிச்சயம் உண்டாகின்றது என்னும் பக்ஷம் தோஷமின்றியதாம்.

௯௬. அநுபலப்திப் பிரமாணத்தை அங்கீகரித்தலில் நையாயிகர் சங்கையும் சித்தாந்தியின் சமாதானமும்.

அபாவப் பிரமையை வேறு பிரமாணமாகக் கொள்ளுதலில் கௌரவமிருக்கின்றது. குடமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப்பிரமையில் இந்திரியத்திற்குப் பிரமாணத்தன்மை நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த நிச்சயிக்கப்பட்ட பிரமாணத்தால் அபாவப் பிரமையின் உற்பத்தியைக் கொள்ளுதலில் இலாகவம் இருக்கிறது என்று நையாயிகர் சங்கிக்கின்றனர்.

அச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம:—இந்திரியத்திற்குப் பிரமாணத் தன்மையைக் கூறும் நையாயிகரும் அநுபலப்திக்குக் காரணத்தன்மையோ அங்கீகரித் திருக்கின்றனர். அநுபலப்திக்குக் கரணத்தன்மை கூறுவ தில்லை. அத்வைதவாதி இந்திரியம் அபாவத்திற்குக் கரணமாதலை அங்கீகரிப்பதில்லை. ஆதலால் இந்திரியத்திற்கு அபாவத்தோடு சுவசம்பந்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தமும் அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை. நையாயிகருக்கு அப்பிரசித்த சம்பந்தத்தின் கற்பனை கௌரவமாம். அநுபலப்தியில் சககாரி காரணத்தன்மையோ நையாயிகரும் அங்கீகரிக்கின்றனர். அதற்கு அத்வைதவாதிகள் காரணத்தன்மை யென்னும் பெயர் வைத்துப் பிரமாணத்தன்மை கூறுகின்றனர். ஆதலால் நையாயிகர் மதத்திற்கௌரவமுண்டு; அத்வைத மதத்திலில்லை.

மேலும் வேதாந்த பரிபாஷையின் உரையாசிரியர் நூலாசிரியரின் புத்திரராவர். அவருக்கு அத்வைத சாஸ்திரத்தின் சம்ஸ்காரம் குறைவாய்ம், நியாய சாஸ்திரத்தின் சம்ஸ்காரம் அதிகமாயும் இருந்திருக்கின்றன. ஆதலால் மூலத்திற்குவியாக்கியானஞ்செய்து நையாயிகர் மதத்திற்கு அவர் இவ்வாறு உஜ்ஜீவனம் எழுதியிருக்கின்றனர்:— அநுபலப்தி வேறு பிரமாணம் அன்று. அபாவத்தின் ஞானம் இந்திரியத்தினாலே யுண்டாகின்றது. அபாவத்தோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தமில்லை; விஷயத்தோடு சம்பந்தமின்றி இந்திரிய ஜந்நிய ஞான முண்டாகாது. விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த

மும், சுவ சம்பந்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தமும் நையாயி கர் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அது அப்பிரசித்தமாம். ஆதலால் அப்பிரசித்தத்தின் கற்பனை கௌரவமா மெனக்கூறின், அது அசங்கதமாம். ஏனெனின் 'கடமின்மை யுடையது பூதலம்' என்னும் உணர்வு எல்லோருக்கும் சம்மதமாம். இவ்வுணர்ச்சியால் கடாபாவத்தில் ஆதேயத்தன்மை விளங்குகின்றது. பூதலத்தில் அதிகரணத்தன்மை விளங்குகின்றது. பரஸ்பர சம்பந்தமின்றி ஆதார ஆதேயத்தன்மை யுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பூதல முதலிய அதிகரணத்தில் அபாவத்தின் சம்பந்தம் எல்லோருக்கும் இஷ்டமாம். அபாவத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷம் அங்கீகரியாதவர்கள் எவர்களோ அவர்களுக்கும் அபாவத்தின் அங்கீகார முண்டு. ஆதலால் அதிகரணத்தோடு அபாவத்திற்குச் சம்பந்தம் எல்லோருக்கும் இஷ்டமாம். அச்சம்பந்தத்திற்கு வியவகாரத்தின் பொருட்டு ஒரு பெயர் சொல்லுதல் வேண்டும். ஆதலால் அதிகரணத்தில் அபாவத்தின் சம்பந்தத்தினை விசேஷணத் தன்மை யென்று கூறுகின்றனர். இவ்வாற்றால் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தம் அப்பிரசித்தம் அன்று. ஆதலால் அப்பிரசித்த கற்பனையாகிய கௌரவம் நையாயிக மதத்திலில்லை. அபாவத்திற்கு அதிகரணத்தோடு சம்பந்தம் எல்லா மதத்திலும் பெறப்பட்டதாயிருத்தலின் விசேஷணத் தன்மை, சுவ சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை என்னு மிரண்டு சம்பந்தமும் அப்பிரசித்த மன்று. "கடமின்றிய பூதலத்தைக் காண்கின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பூதல முதலியவற்றில் அபாவத்தின் ஞானம் நேத்திர முதலியவற்றாற் றோன்றியதாம். யாண்டு நேத்திர ஜந்நிய ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் "காண்கின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. அத்வைத மதத்தில் பூதலத்தின் ஞானம் நேத்திர ஜந்நியமாம்; கடாபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்தி ஜந்நியமாம்; நேத்திர ஜந்நியமன்று. ஆதலால் அநுவியவசாய ஞானத்தில் தனது விஷயமான வியவசாயத்தின் விலக்ஷணத்தன்மை விளங்கவேண்டும். எங்ஙனம் "பர்வதம் வந்நியுடைத்து" என்னும் ஞானம் பர்வத அம்சத்தில் பிரத்தியக்ஷமும், வந்நி யம்சத்தில் அநுமிதியு மாம். "பர்வதத்தைப் பார்க்கின்றேன்" "வந்நியை அநுமிக்கின்றேன்" என்று அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. அதில் வியவசாயத்தின் விலக்ஷணத் தன்மை விளங்குகின்றது. அந்த விலக்ஷணத்தன்மை

றண்டு நேத்திரஜந்நியத் தன்மையும் அநுமான ஜந்நியத்தன்மையு மாம். அங்ஙனமே அபாவ ஞானத்தில் நேத்திர ஜந்நியத்துவமும் அநுபலப்தி ஜந்நியத்துவமு மாகிய விலக்ஷணத் தன்மையுண்டாகு மாயின் அநுவியவசாயத்தில் விளங்கல் வேண்டும். ஆதலால் அபாவத்தின் ஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம்; வேறு பிரமாண ஜந்நியம் அன்று. அபாவ ஞானத்தினை இந்திரிய ஜந்நியமென க்கொள்ளாவிடினும் அத்வைதவாதிகள் அநுபலப்தி ஜந்நியமெனக் கொண்டு பிரத்தியக்ஷ வடிவமாகக் கூறுகின்றனர். அதுவும் அசங் கதமாம். ஏனெனின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமாவது யாதோ அது இந்திரிய ஜந்நியமாமென்னும் நியமத்திற்குப் பாதம் உண்டாகும். ஆதலால் அபாவத்தின் ஞானம் இந்திரிய ஜந்நியமாம். இவ்வாறு வேதாந்த பரிபாஷையின் உரையில் நையாயிகர் மதத்தின் உஜ் ஜீவனம் சகல அத்வைத நூல்களுக்கும் விரோதமாக எழுதப் பட்டிருக்கின்றது; அது யுக்திக்கு விரோதமாம். ஏனெனின்,

அபாவத்திற்கு அதிகரணத்தோடு சம்பந்தம் எல்லோருக்கு மிஷ்டமாம். ஆகவின் அப்பிரசித்த கற்பனை யில்லையென்று முதலில் கூறியது யாதோ அது அசங்கதமாம். ஏனெனின் அபாவ அதி கரணங்களின் சம்பந்தமோ இஷ்டமாம். ஆனால் விசேஷணத் தன் மைச் சம்பந்தத்தில் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் காரணத் தன்மை அப்பிரசித்தமாம். ஏனெனின் அபாவ ஞானத்திற்கு இந்திரிய ஜந்நியத் தன்மையை அங்கீகரிப்பவர் யாரோ அவர் மதத்தில் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தம் இந்திரியஜந்நிய ஞானத்திற்குக் காரணமென மதிக்கப்படுகின்றது. அந்நியமதத்தில் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தில் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானத்தின் காரணத் தன்மை அங்கீகரிப்பதில்லை. ஆதலால் அப்பிரசித்த கற்பனையின் பரிகாரம் நையாயிக மதத்தி லுண்டாகாது. அபாவ ஞானத்திற்கு வேறு பிரமாண ஜந்நியத்தன்மை அங்கீகரித்தலில், கடமின்றிய பூதலத்தைக் காண்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாயஞான முண் டாகாதென்று எந்தத் தோஷஞ் சொல்லப்பட்டதோ அதுவுஞ் சம்பவியாது. ஏனெனின் கடாபாவ விசிஷ்ட பூதலத்தின் நேத்தி ரேந்திரிய ஞான முடையவன் யான் என்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. முற்கூறிய வாக்கியத்திற்கும் பொருள் இதுவே. இந்த அநுவியவசாயத்தில் கடாபாவம் விசேஷணமும் பூதலம் விசேஷியமுமாம். அந்த விசேஷியமாகிய பூதலத்தில் நேத்திரேந்

திரிய ஞானத்திற்கு விஷயமாத லிருக்கின்றது; கடாபாவ விசேஷணத்தில் இல்லையாயினும், கடாபர்வ விசிஷ்ட பூதலத்திற் றோற்றுகின்றன. சிலவிடத்து விசேஷண மாத்திரத்தின் தர்மமும், சிலவிடத்து விசேஷிய மாத்திரத்தின் தர்மமும், சிலவிடத்து விசேஷண விசேஷியமாகிய இரண்டின் தர்மமும் விசிஷ்டத்திற் றோற்றுகின்றன. எங்ஙனம்: தண்டி புருஷன் என்னும் ஞானத்தில் தண்டம் விசேஷணமும், புருஷன் விசேஷியமுமாம். யாண்டுத் தண்டமின்றிப் புருஷன் இருக்கின்றானோ, ஆண்டுத் "தண்டி புருஷன் இல்லை" என்னும் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் தண்டமாகிய விசேஷணத்தின் அபாவ மிருக்கிறது; புருஷனாகிய விசேஷியத்தின் அபாவமில்லை. என்றாலும் விசேஷண மாத்திரத்தி லிருக்கும் அபாவம் தண்ட விசிஷ்ட புருஷனிடத்தும் இருக்கின்றது. யாண்டுத் தண்டமிருந்து புருஷன் இல்லையோ ஆண்டு விசேஷிய மாத்திரத்தின் அபாவ மிருக்கிறது. 'தண்டி புருஷன் இல்லை' என்பதாகத் தண்ட விசிஷ்ட புருஷனிடத்திற் றோற்றுகின்றது. யாண்டுத் தண்டமும் புருஷனும் இல்லையோ, ஆண்டு விசேஷண விசேஷியங்கள் இரண்டின் அபாவமும் விசிஷ்டத்திற் றோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே விசேஷியமாகிய பூதலத்தில் நேத்திரேந்திரிய ஞானத்திற்கு விஷயமாதல் இருக்கின்றது; விசேஷணமாகிய கடாபாவத்தின்கண் இல்லை; என்றாலும் கடாபாவ விசிஷ்ட பூதலத்திற் றோன்றுகின்றது. எங்ஙனம்: "வந்நியுடைய பர்வதத்தைக் காண்கின்றேன்" என்பதாகப் பர்வதத்தினது பிரத்தியக்ஷத்தின் அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு நேத்திரேந்திரிய ஞானத்திற்கு விஷயமாதல் விசேஷியமாகிய பர்வதத்திலுளது; விசேஷணமாகிய வந்நியிலில்லை. என்றாலும் வந்நி விசிஷ்ட பர்வதத்தில் நேத்திரேந்திரிய ஞானத்திற்கு விஷயமாதற் றன்மை தோற்றுகின்றது. கடாபாவமும் பூதலமும் விஜாதீய ஞானத்திற்கு விஷயமாமாயின், "பர்வதத்தைப்பார்க்கின்றேன், வந்நியை அநுமிக்கின்றேன்" என்பதாக விலக்ஷண வியவசாய ஞானத்தை விஷயஞ் செய்வதாகிய அநுவியவசாயம் உண்டாதல் வேண்டும் என எந்தத் தோஷம் சொல்லப்பட்டதோ, அதுவும் அத்துவைத நூல்களின் தளர்ந்த சம்ஸ்கார முடையோர் கூற்றாம். ஏனெனின் அபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நியமாமென்னும் அர்த்தத்தை அங்கீகரிப்பவர்கள் எவர்களோ, அவர்களுக்குக் "கட அநுபலப்தியினால்

கடாபாவத்தினை நிச்சயிக்கின்றேன், நேத்திரத்தினால் பூதலத்தை க்காண்கின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாயம் வாதிக்கப்படாததா யுண்டாகின்றது. அதனால் வியவசாய ஞானத்திற்கு விஷயமாதற் றன்மையைக் கடாபாவத்திலும் பூதலத்திலும் விலக்ஷணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். அன்றியும் "அநுபலப்தியினாற் றோன்றிய தன்மையை அங்கீகரித்து அத்துவைத வாதிகள் அபாவ ஞானத்தி ற்குப் பிரத்தியக்ஷம் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். பிரத்தியக்ஷ ஞானம் யாதோ அது இந்திரிய ஜந்நியமாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய நியமத்திற்கு அநுபலப்திவாதியின் மதத்தில் பாத முண்டாகும்" என்று தோஷம் கூறப்பட்டது. அதுவும் சித்தாந்தத்தினை அறி யாததினால் கூறியதாகலின் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அநுபலப்தி ப் பிரமாண ஜந்நிய அபாவஞான முழுவதும் பிரத்தியக்ஷம் அன்று. ஆனால் சில ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். வாயுவில்உருவம் இன்மை யின் ஞானமும் பரமாணுவில் மகத்துவம் இன்மையின் ஞானமு மாகிய இவை முதலியன அநுபலப்தி ஜந்நியமாம்; என்றாலும் பரோக்ஷமாம். அல்லது அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நியமாயினும் அபாவத்தின் ஞான முழுவதும் பரோக்ஷமாம். இதனை முன் கூறிவந்திருக்கின்றோம். ஆதலால் அநுபலப்திவாதி அபாவ ஞான த்தினைப் பிரத்தியக்ஷமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்று தர்ம ராஜர்புத்திரர் கூறுதல் சித்தாந்தத்தை அறியாததினாலாம். வேதா ந்த பரிபாஷைமுதலியநூல்களிற் சிலவிடத்து அபாவஞானத்திற்கு ப் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை கூறி யிருப்பது பிரௌடி வாதத்தினாற் கூறியதாம். அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நிய அபாவ ஞானத்திற்கு ப் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை ஒப்புக்கொள்ளினும், சொல்லப்படும் கிரமத்தால் அபாவ ஞானத்தில் இந்திரிய ஜந்நியத்தன்மை பெறப் படுவதில்லை என்பது நூலாசிரியரது பிரௌடி வாதமாம். பிரதி வாதியின் வார்த்தையை அங்கீகரித்துப் பின் தனது மதத்தில் தோஷத்தைப் பரிகரித்தல் எதுவோ அதனைப் பிரௌடிவாதமென் பர். அன்றியும் அபாவஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை அங்கீ கரித்து இந்திரிய ஜந்நியத்துவம் அங்கீகரியாவிடின், பிரத்தியக்ஷ ஞானம் இந்திரிய ஜந்நியமா மென்னும நியமத்திற்குப் பாதமுண் டாகும் என்னும் இக்கூற்றும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அவ்வினை இது கேட்போம்:—யாது பிரத்தியக்ஷ ஞானமாமோ, அது இந்தி ரிய ஜந்நியமாம், இந்திரியஜந்நியத்தின் வேறாய்ப் பிரத்தியக்ஷ முண்

டாகிறதில்லை என்று நியமம் உளதா? அல்லது யாது இந்திரிய
ஜந்நிய ஞானமாமோ அது பிரத்தியக்ஷமாம்; பிரத்தியக்ஷத்திற்கு
வேறாக இந்திரிய ஜந்நிய முண்டாகிறதில்லை என்று நியமமுளதா?
அவற்றுள் முதற்பக்ஷத்தைக் கூறின் அசங்கதமாம்:—ஈசுவரனது
ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம்; இந்திரிய ஜந்நியமன்று. நியாயமதத்தில்
நித்தியமும், சித்தாந்த மதத்தில் மாயாஜந்நியமுமாம். ஈசுவரனுக்கு
இந்திரிய மின்மையால் அவரது ஞானம் இந்திரியஜந்நிய மன்று.
"பத்தாமவன் நீ" என்னும் வாக்கியத்தால் உண்டாகிய ஞானம்
பிரத்தியக்ஷமாம்; இந்திரியஜந்நிய மன்று. "பத்தாவது புருஷனு
க்குத் தனது சரீரத்தில் பத்தாமவனென்னுந் தன்மையின் ஞான
முண்டாகின்றது. அச்சரீரம் நேத்திர யோக்கியமாம். ஆதலால்
பத்தாமவனது ஞானமும் நேத்திரேந்திரிய ஜந்நியமாம்" என்
றிவ்வாறுகூறின் அது சம்பவியாது. ஏனெனின் மூடியகண்ணுடை
யவனுக்கும் வாக்கியத்தைக் கேட்டுப் பத்தாமவனது ஞானம்
உண்டாகின்றது. நேத்திரஜந்நியமாயின் நேத்திர வியாபாரமின்றி
யுண்டாகலாகாது. ஆதலால் பத்தாமவனது ஞானம் நேத்திரஜந்
நியமன்று; பத்தாமவனது ஞானம் மனோஜந்நியமா மாகலின் இந்
திரிய ஜந்நியமாமெனக் கூறின் அதுவும் சம்பவியாது. ஏனெனின்
தேவதத்தன் யஞ்ஞதத்தன் முதலிய பெயர் ஆத்மாவினதன்று;
ஆனால்நியாயமதத்தில்சரீரவிசிஷ்டஆத்மாவினதாம்; வேதாந்த மத
த்தில் சூக்ஷ்ம விசிஷ்ட ஸ்தூலசரீரத்தினதாம். 'அங்ஙனமே நீ நான்
என்னும் வியவகாரமும் சூக்ஷ்மவிசிஷ்ட ஸ்தூல சரீரத்தி லுண்டா
கின்றது. அந்த ஸ்தூலசரீரத்தின் ஞானம் மனதினாற் சம்பவிக்கிற
தில்லை. பாகியபதார்த்தத்தினது ஞானத்தின் சாமர்த்தியம் மனதி
லில்லை. "மனதின் அவதானம் உண்டாகுமாயின் வாக்கியத்தினால்
தசமனது ஞானமுண்டாகும். விக்ஷேபமடைந்த மனமுடையவர்
களுக்குண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அந்வய வெதிரேகத்தால் தச
மனது ஞானத்திற் கேது மனமாகலின் தசமனது ஞானம் மானத
மாம்; ஆதலால் இந்திரியஜந்நியமாம்" என்று கூறின் அதுவும்
பொருந்ாது. ஏனெனின் இத்தன்மைய அந்வயவெதிரேகத்தால்
சகல ஞானங்களுக்கும் ஏது மனமாம். விக்ஷேபப்பட்ட மனம்
உடையவர்களுக்கு எந்தப் பிரமாணங்களினாலும் ஞான முண்டா
கிறதில்லை. சாவதானமுடையவர்களுக்குச் சகல ஞானமுமுண்டா
கும்; அதனால் சகல ஞானங்களையும் மானதமென்னல் வேண்டும்.

ஆதலால் மனம் சகல ஞானங்களுக்கும் சாதாரண காரணமாம்; இந்திரியம் அநுமானமுதலிய சகல பிரமாணங்களுக்கும் சககாரியாம். மனதோடுகூடிய நேத்திரத்தால் எந்த ஞானமுண்டாகின்றதோ அது சாக்ஷுஷ ஞான மெனப்படுகின்றது. மனதோடு கூடிய அநுமானப் பிரமாணத்தினால் உண்டாவது எதுவோ அது அநுமிதி ஞானமெனப்படுகின்றது. மனதோடுகூடிய சப்தப் பிரமாணத்தாலுண்டாவது யாதோ அது சாப்தஞானமெனப்படுகின்றது. வேறு பிரமாணமின்றி மனமாத்திரத்தினா லுண்டாகும் ஞானமெதுவோ அது மானஸ ஞானமெனப் படுகின்றது. அது மனமாத்திரத்தினால் உட்பதார்த்தங்களாகிய சுகமுதலியவற்றின் ஞானமுண்டாவதாம். ஆதலால் உட்பதார்த்தங்களின் ஞானமே மானஸமாம். புறப்பதார்த்தங்களின் ஞானம் இந்திரியம் அநுமானம் முதலியவை யின்றி மனோமாத்திரத்தால் உண்டாகிறதில்லை .ஆதலால் பத்தாமவனது ஞானம் மானஸமாமென்று கூறுதல் சம்பவியாது. உட்பொருள்களின் ஞானம் மானஸமா மென்பதும் நையாயிகர் முறைப்படி சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. சித்தாந்தத்திலோ எந்த ஞானமும் மானஸம் அன்று. ஏனெனின் சுத்த ஆன்மாவோ ஸ்வயம்பிரகாசமாம். அதன் பிரகாசத்தில் (அதனை விளக்குவதில்) எந்தப் பிரமாணத்தின் அபேக்ஷையும் இல்லை .ஆதலால் ஆன்மாவின் ஞானம் மானஸ மன்று. சுகமுதலியன சாக்ஷிபாஸ்யமாம். எந்தக் காலத்தில் இஷ்ட பதார்த்தத்தின் சம்பந்தத்தால் சுக வடிவினதாகிய அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமுண்டாகின்றதோ, அநிஷ்ட பதார்த்தத்தின் சம்பந்தத்தால் துக்க வடிவினதாகிய அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமுண்டாகின்றதோ, அதே சமயத்தில் சுக துக்கங்களை விஷயஞ்செய்வதாகிய அந்தக்கரணத்தினது சத்துவகுணத்தின் பரிணாமமாகிய விருத்தி யுண்டாகின்றது. அந்த விருத்தியில் ஆரூடமான சாட்சி சுக துக்கங்களை விளக்குகின்றது. சுக துக்கங்களின் உற்பத்தியில் இஷ்ட சம்பந்த அநிஷ்ட சம்பந்தங்கள் நிமித்தமாம். அந் நிமித்தத்தானே சுகதுக்கங்களை விஷயஞ்செய்வதாகிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியுண்டாகின்றது. அதன் உற்பத்தியில் எந்தப்பிரமாணத்தின் அபேக்ஷையும் இல்லை. ஆதலால் சுக துக்கங்கள் சாக்ஷிபாஸ்யமாம். குடமுதலியவற்றின் பிரகாசமும் விருத்திமாத்திரத்தால் உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் விருத்தியில் ஆரூடசேதனத்தானே எல்லாவற்றின் பிரகாசமுமுண்டாகின்றது. ஆதலால் சகல

பதார்த்தங்களையும் சாக்ஷிபாஸ்யமென்னல்வேண்டும். என்றலும்
கடமுதலியவற்றின் ஞானமாகிய அந்தக்கரணவிருத்தியுண்டாயின்,
அதில் இந்திரியம் அநுமானமுதலிய பிரமாணங்களின் அபேக்ஷை
யில்லை. சுகமுதலியவற்றின் ஞானமாகிய விருத்தியின் உற்பத்
தியில் எந்தப் பிரமாணத்தின் அபேக்ஷையும் இல்லை. இவ்வளவு
பேதமுண்டு. எந்த விருததியில் ஆரூடசாக்ஷி விஷயத்தைப் பிரகாசி
க்கின்றதோ, அந்த விருத்தி யாண்டு இந்திரியம் அநுமானமுதலிய
பிரமாணங்களால் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு விஷயத்தினைச்
சாக்ஷிபாஸ்யமெனக் கூறுவதில்லை; ஆனல் பிரமாணஜந்ய ஞான
த்திற்கு விஷயமெனக் கூறுவர். யாண்டுப் பிரமாணத்தின் வியா
பாரமின்றி விருத்தியின் உற்பத்தியுண்டாகின்றதோ, அந்தவிருத்தி
யில் ஆரூட சாக்ஷி எதனை விளக்குகின்றதோ அது சாக்ஷி பாஸ்ய
மெனப்படுகின்றது. கடமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அந்தக்கர
ணத்தின் விருத்தி இந்திரியம் அநுமான முதலிய பிரமாணங்களா
லுண்டாகின்றது; அந்தவிருத்தியில்ஆரூடசாக்ஷி அவற்றை விளக்கு
கின்றது. அங்ஙனமாயினும் கடமுதலியன பிரமாணகோசரமெனப்
படுகின்றன; சாக்ஷிபாஸ்யமன்று. சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்
கும விருத்தி பிரமாண ஜந்ய மன்று; ஆனல் சுகமுதலியவற்றை
யுண்டுபண்ணும்தர்மமுதலியவற்றாற்பெறப்படுவதாம்; ஆதலாற் சுக
முதலியன சாக்ஷிபாஸ்யமாம். இவ்வாற்றாற் சுகமுதலியனவும் அவற்
றின் ஞானமும் சமான சாமக்கிரியினலுண்டாகின்றன; ஆதலால்
அறியப்படாத சுகமுதலியன உண்டாகா; அறியப்பட்டனவே
உண்டாம். சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்திற்குச சுகமுதலியன
ஏது வன்று. சுகமுதலியன பூர்வகாலத்தில் இருக்குமாயின் தமது
ஞானத்திற்கேதுவாகும். சுகமுதலியனவும் அவற்றின் ஞானமும்
சமானகாலத்தில் சமான சாமக்கிரியினல் உண்டாகின்றன. ஆத
லால் ஒன்றற் கொன்று காரிய காரணததன்மையோ இல்லை. கட
முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷஞானத்தில் கடமுதலியன ஏதுவாம்.
ஏனெனின் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குமுன் கடமுதலியன வுண்டா
யிருக்கின்றன. ஆதலால் தம்மைக் கோசரிக்கும் பிரத்தியக்ஷத்
திற்குக் கடமுதலியன ஏதுவாம். கடமுதலியவற்றிற்கு யாண்டு
அநுமிதிமுதலிய ஞானங்களுண்டாகின்றனவோ, அவற்றிற்கேது
கடமுதலியன வன்று. அநுமிதி ஞானத்திலும் அங்ஙனமே சாப்த
ஞானத்திலும் விஷயமும் காரணமாகுமாயின், கடந்தனவும் வரா

தனவுமாகிய பதார்த்தங்களின் அநுமிதிமுதலிய ஞானம் உண்டாகலாகாது. ஆதலால் அநுமிதிஞானம் சாப்தஞான முதலியவற்றில் விஷயம்காரணமன்று. அங்ஙனமே சுகமுதலியனவும் தம்மைக்கோசரிக்கும் ஞானத்திற்குக் காரணமன்று. முற்பிரசங்கம் இதுவாம்:—சுகமுதலியவற்றின் ஞானம் மானஸம் அன்று. ஆனுற் சுகமுதலியன சாட்சி பாஷியமாம். ஆதலால் மனதிற்கு அசாதாரண விஷயங்கிடைப்பதில்லை. இக்காரணத்தால் சர்வஞானங்களுக்கும் உபாதானமாகிய அந்தக்கரணமோ இருக்கின்றது. ஞானத்திற்குச் சுதந்தர கரணவடிவ இந்திரியமாக மனதை நையாயிகர் கூறுகின்றனர். அது அசங்கதமாம். ஆதலால் பத்தாமவனது ஞானம் மானஸம் அன்று; ஆனுல் வாக்கியஜந்நியமும் பிரத்தியக்ஷமுமாம். இவ்வாற்ருல் பிரத்தியக்ஷ ஞானமாவது யாதோ, அது இந்திரிய ஜந்நியமா மென்னும் நியமம் சம்பவியாது. அன்றியும் இந்திரிய ஜந்நிய ஞான மெதுவோ அது பிரத்தியக்ஷமாம்; இந்திரிய ஜந்நிய ஞானமெதுவும் அப்பிரத்தியக்ஷ மாகாது என்னும் நியமத்தால் சித்தாந்தத்திற்குக் கேடு இல்லை. ஏனெனின் இந்திரியஜந்நியஞானத்திற்கு அப்பிரத்தியக்ஷத்துவம் யாமும் கூறுவதில்லை. இந்திரிய ஜந்நிய ஞானமோ முழுவதும் பிரத்தியக்ஷமாம். சிவைிடத்துச் சத்தமுதலியவற்ருனும் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றதென்பது சித்தாந்தமாம். ஆதலால் முற்கூறிய நியமத்திற்கு விரோதம் இல்லை. இவ்வாற்ருல் நையாயிகரை அநுசரித்தவராகிய தர்மராஜர் புத்திரரது கூற்று அசங்கதமாம்.

ஆதலால் அபாவஞானம் இந்திரியஜந்நியமன்று. ஆனுல் யோக்கியாநுபலப்தியென்னும் வேறு பிரமாணத்தினுற் ருேன்றியதாம். யாண்டுப் "பிரதியோகி யுளதாயின் அதன் உபலம்பமுண்டாகும்" என்பதாகப்பிரதியோகியின் ஆரோபத்தால்உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அபாவத்தின் ஞானம் யோக்கியாநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நியமாம். அந்தகாரத்தில் கடாபாவத்தின் ஞானம் அநுமான முதலியவற்ருற் ருேன்றியதாம். ஏனெனின் "அந்தகாரத்தில் கடமுளதாயின் அதனுபலம்பமுண்டாம்" என்பதாகக் கடமாகிய பிரதியோகியின் ஆரோபத்தால் கடத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் சம்பவிப்பதில்லை. இவ்வாற்ருல் அந்நிய மதத்தில் எவ்வளவு அபாவங்களின் ஞானம் இந்திரியஜந்நியமோ அவ்வளவே ஞானமும் வேதாந்த மதத்தில் கேவலம் அநுபலப்தி ஜந்நியமாம். நையாயிக மதத்தில் இந்திரியம் காணமும் அநுபல

ப்தி சககாரி காரணமுமாம். அதனுல் இந்திரியத்தில் பிரமாணத் தன்மையிருக்கின்றது; அநுபலப்தியில் பிரமாணத்தன்மையில்லே. வேதாந்தமதத்தில் அநுபலப்தியில் பிரமாணத்தன்மை அதிகமாய் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. அநுபலப்தி சொரூபமாக இரண்டு மதத்திலும் பெறப்பட்டதாகின்றது. அங்ஙனமே நியாய மதத்தில் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் ஞானத்திற்குக் கரணமாதல் அதிகமாய்க் கொள்ளப்படுகின்றது; விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் சொரூபமாக அதிகரண அபாவங்கட்கு இரண்டு மதத்திலும் பெறப்பட்ட தாகின்றது. இவ்வாற்ருல் வேதாந்திக்கு அநுபலப்தியில் பிரமாணத்தன்மை அதிகமாக அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. நையாயிகருக்கு விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தில் ஞானத்தின் காரணத்தன்மை அதிகமாக அங்கீகரிக்கப் படுகின்றது. ஆதலால் இலாகவ கௌரவங்கள் யாருக்கு மில்லே. இருவருக்கும் சமானகற்பனே யிருக்கின்றது. என்ருலும் அபாவ ஞானத்திற்குக் கரணமாதற் றன்மையை இந்திரியத்தில் நையாயிகர் அதிகமாய்க் கூறுகின்றனர். இது அவர்கள் மதத்தில் கௌரவமாம். வாயுவில் உருவமின்மையின் ஞானம் நேத்திர வியாபாரமின்றி யுண்டாகின்றது. அதனே நையாயிகர் நேத்திரேந்திரிய ஞான மென்பர். அங்ஙனமே பரமாணுவில் மகத்துவமின்மையின் ஞானமும் நேத்திர வியாபாரமின்றி யுண்டாகின்றது. அதனேயும் நையாயிகர் நேத்திரேந்திரிய ஞானமென்பர். இவ்வாறு அநேக் விடங்களில் எவ்விந்திரியத்தின் வியாபார மின்றி எவ்வபாவத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அதனே அவ்விந்திரிய ஜந்நிய் மென்பர். அது அநுபவ விரோதமானதாம். எவ்விந்திரிய வியாபாரத்தால் எந்த ஞானம் உண்டாகின்றதோ அந்த ஞானம் அவ்விந்திரிய ஜந்நியமாகின்றது. எவ்விந்திரிய வியாபாரமின்றி எந்தஞானமுண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரிய ஜந்நியத்தன்மை அந்த ஞானத்திற்கு அங்கீகரிக்கின், சகல ஞானமும் சகல இந்திரியங்களின் ஜந்நியமாதல் வேண்டும். ஆதலால் அபாவத்தின் ஞானம் இந்திரிய ஜந்நியமாமென்னும் நையாயிகர் மதம் நலமுடைய தன்று. இவ்வாற்ருல் அபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நியமாம். ஆனுல் அபாவஞானத்தின் உற்பத்தியில் வியாபாரமின்றிய அசாதாரண காரணம் அநுபலப்தியாம். ஆதலால் அபாவ ஞானத்தின் அசாதாரண காரணத் தன்மை அநுபலப்திப்பிரமாணத்தின் இலக்கணமாம்.

கூஎ. அநுபலப்திப்பிரமாணத்தின் நிரூபணம் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு உபயோகமாமாறு.

அநுபலப்தியை நிரூபித்தலில் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு உபயோகமாமாறு இதுவாம்:— "ஈண்டு நாநாவென்பது சிறிது மில்லை" என்றல் முதலிய சுருதி பிரபஞ்சத்தின் முக்காலத்தின்மையைக் கூறுகின்றது. அநுபவ சித்தமாகப் பிரபஞ்சத்திற்கு முக்காலத்தையநிஷேதம் பொருந்தாது. ஆதலால் பிரபஞ்சத்தைச் சொரூபமாக நிஷேதிப்ப தில்லை; ஆனால் பிரபஞ்சம் பாரமார்த்திக மன்று. ஆதலால் பாரமார்த்திகத்தன்மை விசிஷ்டப் பிரபஞ்சத்தின் முக்காலத்தின்மையைச் சுருதி கூறுகின்றது. இவ்வாற்றால் பாரமார்த்திகத்தன்மை விசிஷ்டப் பிரபஞ்சத்தின் அபாவம் சுருதி சித்தமாம்; அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாலும் சித்தமாம். பாரமார்த்திகத் தன்மை விசிஷ்டப் பிரபஞ்சம் உளதாயின், எங்ஙனம் சொரூபமாகப் பிரபஞ்சத்தின் உபலப்தி யுண்டாகின்றதோ அங்ஙனமே பாரமார்த்திகப் பிரபஞ்சத்தின் உபலப்தியு முண்டாம். சொரூபமாகவோ பிரபஞ்சத்தின் உபலப்தி யுண்டாகின்றது. பாரமார்த்திக வடிவமாகப் பிரபஞ்சத்தின் உபலப்தி யுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பாரமார்த்திகத்தன்மை விசிஷ்டப் பிரபஞ்சத்தின் அபாவமிருக்கிறது. இவ்வாற்றால் பிரபஞ்சாபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்தியினால் உண்டாகின்றது. மற்றும் அநேக அபாவங்களின் ஞானம் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு இஷ்டமாம். அவற்றிற்கேது அநுபலப்திப் பிரமாணமாம்.

ஆறுவது பிரகாசம்
அநுபலப்திப்பிரமாண நிரூபணம்
முடிந்தது.

ஓம்.

தத்ஸத் பிரஹ்மணேநம:.

ஏழாவது பிரகாசம்.

விருத்திபேதமும் அநிர்வசனீயக்கியாதியின் மண்டனமும், கியாதி கண்டனமும், தானே பிரமாணமாந் தன்மைப் பிரமாண நிரூபணமும்.

௩௮. உபாதானம்(சமவாயி), அசமவாயி, நிமித்த காரணம், சையோகம் என்பவற்றின் இலக்கணம்.

நூலின் ஆரம்பத்தில் விருத்தியென்பது யாது என்னும் வாக்கியம், விருத்தியின் லக்ஷணமும் பேதமும் ஆகிய இவற்றின் வினாவாம். விருத்தியின் காரணம் யாது என்றது விருத்தியினது சாமக்கிரியின் வினாவாம். மூன்றாவது வினா விருத்தியின் பிரயோஜனத்தினதாம். அவற்றுள் விருத்தியினது பிரயோஜனத்தின் நிரூபணத்தை எட்டாவது பிரகாசத்தில் செய்வாம். காரண சமுதாயத்தினைச் சாமக்கிரி யென்பர். காரணம் இரண்டுவகையினதா கின்றது. ஒன்று உபாதான காரணம், மற்றையது நிமித்த காரணம். எதன் சொரூபத்தில் காரியத்தின் ஸ்திதி யுண்டாகின்றதோ அக் காரணத்தை உபாதான காரணமென்பர். உபாதான காரணத்தினையே சமவாயி காரண மென்பர். அது கடத்திற்கு உபாதானகாரணம் கபாலமாவதுபோலவாம். காரியத்திலும்தடஸ்தமாய்க்காரியத்தைஉண்டுபண்ணுவது யாதோ அது நிமித்த காரணமெனப்படும். அது கடத்திற்கு நிமித்த காரணம் குலாலன் சக்கரம் தண்டம் முதலியன ஆதல் போலவாம். நியாய வைசேஷிக மதத்தில் சமவாயி அசமவாயி நிமித்தபேதத்தால் காரணம் மூன்றுவகைத்தாமென்பர். காரியத்தின் சமவாயிகாரணத்தோடு சம்பந்த முடையதாய்க் காரியத்தை யுண்டுபண்ணுவது யாதோ அதனை அசமவாயி காரணமென்பர். அது கடத்தின் அசமவாயிகாரணம் கபால சையோகமும், படத்தின் அசமவாயிகாரணம் தந்து சையோகமும் ஆவது போல

வாம். கடத்தின் சமவாயி காரணமாகிய கபாலத்தோடு சம்பந்த முடையதாய்க் கடத்தை யுண்டு பண்ணுவது கபால சையோக மாம். அங்ஙனமே படத்தின் சமவாயி காரணமாகிய தந்துவோடு சம்பந்தமுடையதாய்ப்படத்தையுண்டுபண்ணுவது தந்துசையோக மாம். சமவாயி காரணத்தின் சையோகத்தைக் காரியத்தை யுண்டு பண்ணுவதெனக் கொள்ளாவிடின், பிரிபட்ட கபாலங்களால் கடத்தின் உற்பத்தியும், பிரிபட்ட தந்துக்களால் படத்தின் உற் பத்தியும் உண்டாதல் வேண்டும். இவ்வாறு திரவியத்தின் உற் பத்தியில் அவயவங்களின் சையோகம் காரணமாம். அந்த அவயவ சையோகத்தில் காரியத்தின் ஸ்திதி இல்லை. ஆனால் அவயவங்களில் காரியத் திரவியத்தின் ஸ்திதி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் அவயவ சையோகத்தில் சமவாயி காரணத்தன்மை சம்பவிக்கிற தில்லை. காரியத்தினும் தடஸ்தமாயும் இருப்பதில்லை. ஆனால் அவயவ சையோகமும், காரியத்திரவியமும் அவயவத்தில் சமானாதி கரண மாய் இருக்கும். ஆதலால் நிமித்த காரணத்தன்மையும் அவயவ சையோகத்தில் சம்பவிப்பதில்லை. ஆதலால் சமவாயி காரணத்திற் கும் நிமித்த காரணத்திற்கும் வேறாய் அசமவாயி காரண மிருத்த லால், காரணம் மூவகையினதாகின்றது. எங்ஙனம் திரவியத்தின் உற்பத்தியில் அவயவ சையோகம் அசமவாயி காரணமாகின்றதோ, அங்ஙனமே குணத்தின் உற்பத்தியில் சில விடத்தில் குணம் அசம வாயி காரணமாகின்றது; சில விடத்தில் கிரியை அசமவாயி காரண மாகின்றது. அங்ஙனமன்றோ? நீல தந்துவால் நீல படத்தின் உற் பத்தியுண்டாகின்றது; பீதத்தின் உற்பத்தியுண்டாகிறதில்லை. ஆத லால் படத்தின் நீலரூபத்தில் தந்துவின் நீலரூபம் காரணமாம். அப்படத்தின் நீலரூபத்தின் சமவாயிகாரணம் படமாம். தந்து வின் நீலரூபம் அதன் சமவாயி காரணமன்று. அதுபோலத் தந்து வின் நீலரூபம் படத்தின் நீலரூபத்தினும் தடஸ்தம் அன்று. ஆனால் தந்துவின் நீலரூபம் தந்துவில் இருக்கின்றது. படத்தின் நீல ரூப மும் தந்துவில் இருக்கின்றது. ஆதலால் இரண்டும் சமானாதி கரண மாய் இருத்தலின் சம்பந்திகளாம். சம்பந்தியல்லாததனைத் தடஸ்த மென்பர். படத்தின் நீலரூபம் சமவாயி சம்பந்தத்தால் படத்தில் உளதாயினும், சுவசமவாயி சமவாய சம்பந்தத்தால் படத்தின் நீல உருவம் தந்துவின்கண்ணே இருக்கின்றது. சுவ என்பது படத் தின் நீலரூபம்; அதன் சமவாயியாகிய படம் எதுவோ அதன் சம

வாயம் தந்துவில் இருக்கின்றது. இவ்வாற்ருற் படத்தின் நீலரூபத்தோடு தந்துவின் நீல ரூபம் சமானுதிகரணமாம். தந்துவின் நீலரூபம் சாட்சாத் சம்பந்தத்தால் தந்துவில் இருக்கின்றது. அதன்கண்ணே படவாயிலாகப் பரம்பரைச் சம்பந்தத்தால் படத்தின் நீலரூபம் இருக்கின்றது. ஆதலால் படத்தின் நீல ரூபத்தினும் தந்துவின் நீலரூபம் தடஸ்தமாகாதிருத்தலின் அதற்கு நிமித்த காரணம் சம்பவியாது. ஆனல் படத்தினது நீலரூபத்தின் சமவாயி காரணமாகிய படம் யாதோ அதன் சம்பந்தி தந்துவின் நீலரூபமாம். படத்தின் நீலரூபத்தினை யுண்டுபண்ணுவதா யிருத்தலின், அதன் அசமவாயி காரணம் தந்துவின் நீலரூபமாம். தந்துவின் நீலரூபமும் படமுமாகிய இரண்டும் தந்துவில் சமவாய சம்பந்தத்தால் இருக்கின்றன. ஆதலால் சமானுதிகரண சம்பந்தத்தால் தந்துவின் நீலரூபம் படத்தின் சம்பந்தியாம். எங்ஙனம்: காரியத்தினது உருவத்தின் அசமவாயிகாரணம் உபாதானத்தின் உருவமாம். அங்ஙனமே இரச கந்த பரிசங்களிலும் அறிந்துகொள்ளுக. சகல குணங்களின் உற்பத்தியிலும் எவ்வாற்ருல் குணத்தின் கிரியை அசமவாயி காரணமாமோ, அது நியாய வைசேஷிய நூல்களில் விளக்கமாயுளது. உபயோகமில்லாமை கண்டு விரிவஞ்சி விடுத்தனம்.

சையோகத்தின் பிரசங்கம் அநேக இடங்களில் வருகின்றது. ஆதலால் குணத்தின் உற்பத்தியில் கிரியை அசமவாயி காரணமாதற்கு உதாரணம் சொல்லுதற்பொருட்டுச் சையோகத்தின் உற்பத்தியைக்கூறுவாம்:—சையோகம் இருவகைத்தாம். ஒன்று கர்மஜ சையோகமும், மற்ெறுன்று சையோகஜ சையோகமுமாம். எதன் உற்பத்தியில் கிரியை அசமவாயி காரண மாகின்றதோ அது கர்மஜ சையோகமெனப்படுகின்றது. சையோகமாகிய அசமவாயி காரணத்தால் உண்டாவது எதுவோ அது சையோகஜ சையோகமெனப்படுகின்றது. கர்மஜ சையோகமும் அந்நியதர கர்மஜம், உபயதர கர்மஜமென்னும் பேதத்நால் இருவகையினதாம். சையோகத்தின் ஆசிரயமும் இரண்டாம். அவற்றுள் ஒன்றன் தொழிலால் எச்சையோகமுண்டாகின்றதோ அது அந்நியதரகர்மஜசையோகமெனப்படுகின்றது. பறவையின் தொழிலால் விருக்ஷத்திற்கும் பறவைக்கும் உண்டாகும் சையோகம் அந்நியதரகர்மஜசையோக மெனப்படுகின்றது. ஆண்டு விருக்ஷமும் பட்சியும் சமவாயிகாரணமாம். சையோகத்தின் சமவாயிகாரணமாகிய பட்சியினிடத்து அதன் கிரியை

க்குச் சமவாயசம்பந்தமிருத்தலின் பட்சிவடிவமாகிய சமவாயிகார ணத்தின் சம்பந்தமுடையதாய்ப் பட்சி விருட்சங்களின் சையோக த்தை யுண்டுபண்ணுவது பட்சியின் தொழிலாம். ஆதலால் பக்ஷி விருக்ஷங்களினது சையோகத்தின் அசமவாயிகாரணம் பட்சியின் தொழிலாம். இது அந்நியதர கர்மஜ சையோகத்துக்கு உதாரணம். ஆட்டுக்கடாக்கள் இரண்டன் தொழிலால் அக்கடாக்கள் இரண் டற்கும் உண்டாகும் சையோகம் எதுவோ அது உபய கர்மஜ சையோகமாம. ஆட்டுக்கடாக்களிரண்டின்சையோகத்தில் இரண்டு கடாக்களும் சமவாயி காரணமாம். அவற்றின் தொழில் அசமவாயி காரணமாம். யாண்டுக் கையின் தொழிலால் கைக்கும் விருக்ஷத் திற்கும் சையோகம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கையும் விருக்ஷ மும் ஒன்றற்கொன்று சையுக்தமாம். இந்த விவகாரத்தைப்போல காயமும் விருக்ஷமும் சையுக்தமாம். இவ்விதவிவகாரமும் உண்டா கின்றது. சையுக்தமென்பது சையோகமுடையதாம். அந்த ஸ்தான த்தில் கை விருக்ஷங்களினது சையோகத்திலோ கையின்தொழில் அசமவாயி காரணமாம். காயத்தினிடத்திலாவது விருக்ஷத்தி னிடத்திலாவது கிரியை உண்டாகுமாயின், காய விருக்ஷங்களின் சையோகமும் கிரியா ஜந்யமாதல் சம்பவிக்கும். தருவிற்போலக் காயத்திலும் கிரியை இல்லை. ஏனெனின் சகல அவயவங்களிலும் தொழில் உண்டாகுமாயின், ஆண்டு அவயவிக்குத் தொழில் உண் டாகும். கையிற்கு அந்நியமாகிய சகல அவயவங்களும் நிச்சலமாய் இருத்தலால் காயத்திற்குத் தொழில் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆத லால் காயதருக்களின் சையோகத்தில் கிரியை அசமவாயிகாரண மாமென்று கூறுதல் சம்பவியாது. ஆனால் அந்நியதர கர்மஜமாகிய அஸ்ததரு சையோகமே காயதரு சையோகத்தின் அசமவாயி கார ணமாம். ஏனெனின் காய தரு சையோகத்தின் சமவாயி காரண மாகிய காயம் எதுவோ, அதனிடத்தும் சுவசமவாயிசமவேதத்தன் மைச் சம்பந்தத்தால் சம்பந்தமுடையது அஸ்ததரு சையோகமாம். காயதரு சையோகத்தை உண்டுபண்ணுவதுமாம்; ஆதலால் அசம வாயி காரணமாம். சுவ என்பது அஸ்ததரு சையோகம், அதன் சம வாயி அஸ்தம், அதனிடத்துச் சமவேதமாகிய காயம் எதுவோ அதன் சமவேதத் தன்மைத் தர்மமே சம்பந்தமாம். இவ்வகைப் பரம்பரைச் சம்பந்தம் சாமாநாதிகரணிய சம்பந்தத்தில் பரியவ சானமா (முடிவுபெறு) கின்றது. ஒரு அதிகரணத்தில் இருத்தலைச் சாமாநாதிகரணியமென்பர்.

எவற்றிற்கு ஒரு அதிகரணத்தில் இருப்பு உளதாகின்றதோ
அவற்றைச் சமானாதிகரணமென்பர். ஈண்டு அஸ்த தரு சையோகம்
சமவாய சம்பந்தத்தால் அஸ்தத்தில் இருக்கின்றது; காயமும் சம
வாய சம்பந்தத்தால் அஸ்தத்தில் இருக்கின்றது. ஆதலாலிரண்டும்
சமானாதிகரணமாம். அவற்றிற்கும் சாமானாதிகரணிய சம்பந்த மிரு
க்கின்றது. ஈண்டுக் காயமும் சையோகமும் அஸ்தத்தில் சாக்ஷாத்
சம்பந்தத்தால் இருக்கின்றன; ஆதலால் சமானாதிகரணமாம். அங்
ஙனமே ஒன்று சாக்ஷாத் சம்பந்தத்தாலும் மற்றையது பரம்பரை
ச் சம்பந்தத்தாலும் இருக்கின், அவையும் சமானாதிகரணமெனப்
படும்; அவற்றிற்குச் சாமானாதிகரணிய சம்பந்தம் சொல்லப்படுகின்
றது. இது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்
றது. அஸ்ததரு சையோகத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாகவே காய
தரு சையோகத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. அஸ்த தருக்
களின் சையோகத்தைக் காணுணயின் அவனுக்குக் காயதரு
சையோகத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாவதில்லை. ஆதலால் காயதரு
சையோகத்திற்கு அஸ்த தரு சையோகம் காரண மாம். இது
சையோகஜசையோகத்திற்கு உதாரணமாம். இச்சையோகத்தினையே
காரணாகாரண சையோக ஜந்நிய காரியாகாரிய சையோக மென்பர்.
ஈண்டு இரண்டு சையோகமுண்டு. ஒன்று அஸ்ததருக்களின்சையோ
கம்; அது ஹேதுசையோகமாம். மற்றையது காயதருக்களின் சை
யோகமாகிய பல சையோகமாம். இவ்விடத்துக் காரணமென்னும்
சொல்லால் பல சையோகத்தினது ஆசிரயத்தின் சமவாயிகாரணம்
கொள்ளப்படுகின்றது. ஆதலால் பல சையோகத்தின் ஆசிரயம்
காயம் தருவென்னுமிரண்டுமாம். அவற்றுள் காயத்தின் சமவாயி
காரணம் அஸ்தமாம். ஆதலால் காரணமெனுமசொல்லால் அஸ்தம்
(கை)கொள்ளப்படுகின்றது. அகாரணமென்னும் சொல்லால் தரு
கொள்ளப்படுகின்றது.ஏனெனின் காயத்திற்காவது தருவிற்காவது
சமவாயி காரணம் தருவாகாதிருத்தலின் அகாரணமாம். அங்ஙன
மே ஹேதுசையோகத்தின் ஆசிரயத்தால் உண்டாகியது காரியம்
என்னும் சொல்லாற் கொள்ளப்படுகின்றது. ஹேது சையோகத்
தின் ஆசிரயத்தால் உண்டாகாதது அகாரியமென்னும் சொல்லால்
கொள்ளப்படுகிறது. ஹேது சையோகத்தின் ஆசிரயம் ஹஸ்தமும்
தருவுமாம். அவற்றுள் அஸ்த ஜந்நியமாகிய காயமெதுவோ அது
காரியமாம். ஹஸ்தத்தினாலும் அங்ஙனமே தருவினாலும் ஆக்கப்

படாத தரு எதுவோ அது அகாரிய மாம். இவ்வாற்றாற் காரண மாகிய ஹஸ்தம் அகாரணமாகிய தரு என்பவற்றின் சையோகத் தால் காரியமாகிய காயம் அகாரியமாகிய தரு என்பவற்றின் சையோக முண்டாகின்றது. ஆதலால் இச்சையோகத்தினைக் காரணு காரணசையோகஜந்நிய காரியகாரியாசையோகமென்பர். சையோகஜ சையோகம் இவ்வகையினதேயாம். பிறவகையாற் கர்மஜசையோக மேயாம். யாண்டுக் கபாலத்தின் தொழிலால் கபாலம் இரண்டின் சையோகம் உண்டாகின்றதோ, கபால சையோகத்தால் கபாலா காயங்களின் சையோகம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் அது கர்மஜ சையோகமேயாம்; சையோகஜசையோகமன்று. ஏனெனின் எக்கபால த்தின் தொழிலால் கபாலம் இரண்டின் சையோகம் உண்டாகின்ற தோ, அக்கபால கர்மத்தினுனே கபால ஆகாயங்களின் சையோ கமும் உண்டாகின்றது. கபாலம் இரண்டின் சையோகமும் கபால ஆகாயங்களின் சையோகமுமாகிய இரண்டும் ஒரு க்ஷணத்தில் உண்டாகின்றன. அவற்றிற் கொன்றற்கொன்று காரிய காரணத் தன்மை சம்பவியாது; ஆதலால் கபாலம் இரண்டின் சையோகத் தைப்போலக் கபால ஆகாயங்களின் சையோகமும் கபாலத்தின் தொழிலானே உண்டாகுதலான் கர்மஜ சையோகமேயாம். முற் கூறிய பிரகாரத்தாற் காரணகாரண சையோக ஜந்நிய காரியாகாரிய சையோகம், அந்நியதா கர்ம ஜசையோகம், அங்ஙனமே உபயகர்மஜ சையோகம் என்னும் பேதத்தால் மூவகைச் சையோகமே யுளது. சில நூலாசிரியர் சகஜ சையோகத்தினையும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். எங்ஙனம்: பொன்னில் மஞ்சள் நிறத்திற்கும் குருத்துவத்திற்கும் ஆசிரயமான பார்த்திவ பாகத்திற்கும், அக்கினி சையோகத்தால் நாசமாகாத திரவியத்தன்மையின் ஆசிரயத்தால் தைஜச பாகத்திற் கும் சகஜ சையோகம் உண்டு. சையோகமுடையதின் பிறப்போடு உண்டாவதனைச் சகஜசையோகமென்பர். சுவர்ணத்தைக் கேவலம் பார்த்திவமெனின் நிறைமுதலிய பார்த்திவத்தின் திரவியத்தன்மை க்கு அக்கினி சையோகத்தால் நாச முண்டாகுதலான்; சுவர்ணத் தின் திரவியத்தன்மைக்கும் அக்கினி சையோகத்தால் நாசம் உண் டாகுதல்வேண்டும். கேவலம் தைஜசமெனக் கொள்ளின் பொன் மையுருவம் குருத்துவமென்பவற்றின் அபாவ முண்டாதல்வேண் டும். ஆதலால் சுவர்ணத்தில் தைஜசபார்த்திவ பாகங்கள் சையுக்த மாம். மீமாம்ஸகர் நித்தியசையோகமும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்.

இவ்வாற்றான் திரவியத்தின் உற்பத்தியில் அசமவாயி காரணம் அவயவ சையோகமாம். குணத்தின் உற்பத்தியில் சிலவிடத்துக் குணமும் சிலவிடத்துக் கிரியையும் அசமவாயி காரணமாம். சமவாயிகாரண நிமித்த காரணங்களின் இலக்ஷணம் அதனிடத்துப் பொருந்தாது; ஆனால் சமவாயிகாரணத்தில் சம்பந்தமுடையதாய்க் காரியத்தை உண்டுபண்ணுவது யாதோ,அதுமூன்றாவதாகிய அசமவாயி காரணமா யிருத்தலின், சமவாயி அசமவாயி நிமித்தமென்னும் பேதத்தால் காரணம் மூன்று வகைப்படும். இது நையாயிக வைசேஷிகரை அநுசரித்த நூல்களில் எழுதப்பட்டுளது.

௬௬. இரண்டு காரணங்களை அங்கீகரித்தலோடு மூன்றாவது அசமவாயிகாரணத்தைக் கண்டித்தல்.

அங்ஙனமாயினும் நியாயவைசேஷிகங்களுக்கு வேறான மதங்களில் உபாதானகாரண நிமித்தகாரண பேதத்தால் இருவகைக் காரணமே அங்கீகரிக்கப்பட்டுளது. எதனை நையாயிகர் அசமவாயி காரணமென்பரோ அதனையும் நிமித்தகாரணமென்றே கூறுவர். நிமித்தகாரணத்தின் இலக்ஷணம் அசமவாயிகாரணத்தில் இல்லையென்று முற்கூறியது யாதோ அதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:— காரியத்தின் தடஸ்தமாய்க் காரியத்தை உண்டுபண்ணுவது யாதோ அது நிமித்தகாரணத்தின் இலக்ஷணமாமென்பது மூவகைக் காரியவாதிகளின் கிரமப்படி சொல்லப்பட்டது. இருவகைக் காரணவாதிகளின் கிரமப்படியோ உபாதான காரணத்தின் வேறாய காரணம் யாதோ அது நிமித்தகாரணமெனப்படுகின்றது. அந்நிமித்தகாரணம அநேகவிதமாம். சிலவோ காரியத்தின் உபாதானத்திற் சமவேத மாம். எங்ஙனம்: கடத்தின் நிமித்தகாரணம் கபால சையோகமாம். அது கடத்தின் உபாதானகாரணமாகிய கபாலத்திற் சமவேதமாம். சில நிமித்தகாரணமோ காரியத்தின் உபாதானத்தினது உபாதானத்திற் சமவேதமாம். எங்ஙனம: படத்தினது உருவத்தின் நிமித்தகாரணம் தந்துவின் உருவமாம்; அது பட வுருவத்தின் உபாதானமாகிய படமெதுவோ அதன் உபாதானமாகிய தந்துவிற் சமவேதமாம். அங்ஙனமே சில நிமித்த காரணம் கர்த்தா வடிவமாகிய சேதனமாம். அது சுவதந்திரமாம். அது கடத்தின் நிமித்தகாரணம் குலாலனுவதாம. சில நிமித்தகாரணம் ஜடமாம். அது கர்த்தாவினது வியாபாரத்தின் அதீனமாம். அது கடத்திற்குக் காரணம்

தண்ட முதலியவைகளாதல் போலவாம். இவ்வாற்றான் நிமித்த காரணத்துக்கு அனேக பேதங்களுண்டு. சிறிது வேற்றுமையினல் அசமவாயி காரணத்தன்மையை வேருய் அங்கீகரிக்கின், கடத்தின் காரணமாகிய கபால சையோகத்திலும் கட உருவத்தின் காரண மாகிய கபால் வுருவத்திலும் காரணத் தன்மையின் பேதம் அங்கீ கரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின் கடத்தின் காரணமாகிய கபால சையோகமோ காரியத்தின் உபாதானத்தில் சமவேத மாம். கட உருவத்தின் காரணமாகிய கபால உருவம் காரியத்தின துபாதான த்தின் உபாதானத்திற் சமவேதமாம். இவ்வாற்றான் விலக்ஷண காரணங்கள் உளவேனும், அவ்விரண்டினையும் அசமவாயி காரணம் என்றே நையாயிகர்கூறுவர். அவற்றுள்ஒன்றற்கொன்று விலக்ஷண காரணமாதல் அங்கீகரிக்கப் படுவதில்லை. அங்ஙனமே சேதன ஜட பேதத்தால் வேற்றுமை உண்டு. என்றாலும்அவற்றை நிமித்தகாரண மென்றே கூறுவர். ஒன்றற்கொன்று விலக்ஷணகாரணமாதல் அவர் களிலும் அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை. மற்றும் நிமித்த காரணத்தில் அநேக வேறுபாடுகள் உள. சில காரியகாலத்து உள்ளனவாம்; சில காரியகாலத்தின் முற்காலத்துள்ளனவாம். எங்ஙனம்: ஜலபாத்திர த்தின் சந்நிதானததால் சுவரில் சூரியப் பிரபையின் பிரதிபிம்பம் உண்டாகின்றது. அதில் சந்நிதானத்திலுள்ள ஜலபாத்திரம் நிமித்த காரணமாம். அதனை நீக்குதலால் பிரதிபிம்பத்தின் அபாவம் உண் டாகுதலான், சந்நிதியிலுள்ள ஜலபாத்திரம் காரியகாலத்திலிருக் கும் நிமித்த காரணமாம். பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் விஷயம் நிமித்த காரணமாகின்றது. அதுவும் காரியகாலத்துள்ளதாம். தண்டமுதலி யன கடத்தின் நிமித்த காரணமாம். அவை காரிய காலத்தின் முற் காலத்துள்ள நிமித்தகாரணமாம். இவ்வாறு நிமித்த காரணத்திலும் அசமவாயிகாரணத்திலும் அவாந்தரமான அனேக பேதங்கள் இரு த்தலாலும் சமவாயிகாரணத்தின் வேருயவற்றி லிருவகைக்காரண த்தன்மையே அங்கீகரிக்கப் பட்டுளது. சில விடத்து அசமவாயி காரணத்தன்மை யுளது. சிலவிடத்து நிமித்தகாரணத் தன்மை யுளது. அங்ஙனமே சமவாயகாரணத்தின் வேருய சகல காரணங்க ளிலும் ஒருவித காரணத்தன்மையினையே அங்கீகரித்தல்வேண்டும். அச்சமவாய காரணத்தின் வேருய காரணத்தை அசமவாயி காரண மென்க, அல்லது நிமித்தகாரணமென்க. சமவாயிகாரண சம்பந்த முடைமை, சம்பந்தமின்மையென் னும்அவாந்தரபேதத்தால் வேறு

பெயரிடல் பயனற்றதாம். ஆதலால் சமவாயிகாரண நிமித்தகாரண பேதத்தால் காரணம் இருவகைத்தாம்.

எங்ஙனம் அசமவாயிகாரணம் நிமித்தகாரணங்களுக்கு வெவ்வேறு பெயரினால் பிரயோஜனம் இல்லையோ, அங்ஙனமே சமவாயி காரண நிமித்தகாரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்றுள்ள வேற்றுமை உணர்ச்சியினாலும் புருஷார்த்தத்தின் அடைவு உண்டாத லில்லை. உலகத்திலும் காரணத்தன்மை மாத்திரமே பிரசித்தமாம். சமவாயி காரணத் தன்மை நிமித்த காரணத் தன்மைகள் பிரசித்தம் அன்று. ஆதலால் உலக வியவகாரத்தின் ஞானமுமிருவகைக்காரணத்தன்மையை நிரூபித்தற்குப் பயனாவதில்லை. ஆனால் காரிய காரணத்தன்மையின் வியவகாரம் உலகத்தில் உண்டாகின்றது. ஆதலால் எதன் இருப்பால் காரியத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றதோ, எதன் இன்மையினால் காரியத்தின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லையோ, அப்படிப்பட்ட காரியத்திற்கு மறைப்பின்றிய முற்காலத் திருப்பது எதுவோ அது காரணமெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றாற் காரணத்திற்குச் சாதாரண இலக்ஷணமே சொல்லுதல் வேண்டும். அதன் பேதம் இரண்டை நிரூபித்தலும் நிஷ்பிரயோஜனமாம் என்று ஒருவன் கூறின், அச்சங்கைக்குச் சமாதானம் வருமாறு:—காரணத்தின் பேதமிரண்டனையும் நிரூபித்தலால்புருஷார்த்தசித்தி அல்லதுலோக வியவகாரசித்தி என்னும் பிரயோஜனம் இல்லையாயினும், புருஷார்த்தத்திற்கு ஏது அத்வைத ஞானமாம். அதன் உபயோகி இருவகைக்காரண நிரூபணமாம். அங்ஙனமன்றோ? சர்வஜகத்திற்கும் காரணம் பிரஹ்மமாம். காரணத்திற்கு அபின்னமாய்க் காரிய மிருத்தலால் சகல ஜகத்தும் பிரஹ்மமாம்; அதனின் வேறன்று. இதனைக் கேட்டு ஞான விருப்புடையோனுக்கு இத்தன்மைச்சங்கை யுண்டாகின்றது:—காரணத்திற்கு வேறாய்க் காரியம் இராதாயின் தண்டம் குலாலன் முதலியவற்றினின்றும் கடம் வேறாகலாகாது என்பதாம்.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—உபாதான நிமித்தபேதத்தால் காரணம் இரண்டுவகையினதாகின்றது. அவற்றுள் உபாதானகாரணத்திற்கு அபின்னமாய்க் காரியமுண்டாகின்றது. அது மண்திரளிற்கு அபின்னமாய்க் கடமும், சுவர்ணத்திற்கு அபின்னமாய்க் கடக குண்டலாதிகளும், இரும்பிற்கு அபின்னமாய்க் கத்தி முதலியனவும்

இருத்தல்போலவாம்: நிமித்தகாரணத்திற்கு அபின்னமாய்க் காரியமிராது; பின்னமாகவே இருக்கும். அங்ஙனமே பிரஹ்மமும் ஜகத்திற்கு உபாதானகாரணமாம். ஆதலால் சகல ஜகத்தும் பிரஹ்மமேயாம்; அதனின் வேறன்று. இவ்வாறு காரணத்தினது பேதம் இரண்டின் நிரூபணம் அத்வைத ஞானத்திற்கு உபயோகியாம். வேறு வகையாகக் காரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று விலக்ஷணத் தன்மையை நிரூபித்தல் பயனிலதாம். ஆதலால் தத்துவஞான உபயோகியான பதார்த்தத்தை நிரூபிக்கும் நூல்களில் காரணத்தின் மூன்றுவது பேதத்தை நிரூபித்தல் அசங்கதமாம்.

நியாய வைசேஷிகத்தை அநுசரித்த நூல்களில் தத்துவ ஞான உபயோகியான பதார்த்தங்களைநிரூபிப்பதாகப் பிரதிஞ்ஞை செய்து, தத்துவஞானத்தில் அத்தியந்தம் உபயோகமில்லாதனவாகிய பதார்த்தங்களை விஸ்தாரமாக நிரூபித்தலால் பிரதிஞ்ஞா பங்கம் உண்டாகின்றது. "தத்துவ ஞானத்திற்கு ஏது மனனமாம்; ஆத்மா பிற பதார்த்தத்தின் பின்னமாம்; ஆத்மத் தன்மையால்; எது பிறிதின் பின்னமாகாது பிறிதாகுமோ அது ஆத்மாவன்று, கடம்போல என்னும் வெதிரேகி அநுமானத்தால் ஆத்மாவினிடத்துப் பிறிதின் பேதத்தின் அநுமிதி ஞானம் உண்டாகின்றது. அது மனனமெனப்படுகின்றது. பிற பதார்த்தங்களின் ஞானம் இன்றி ஆத்மாவினிடத்துப் பிறபேதத்தின் ஞானம் சம்பவியாது. ஏனெனின் பிரதியோகி ஞானமின்றிப் பேத ஞானமுண்டாகாது. ஆதலால் ஆத்மாவினிடத்துப் பிற பேதத்தின் அநுமிதி வடிவமாகிய மநநத்திற்கு உபயோகியான பிற பதார்த்தங்களின் நிரூபணமும் தத்துவஞானத்திற்கு உபயோகியாம்" என்று தார்க்கிகர் கூறுகின்றனர். அது சம்பவியாது. ஏனெனின், கேட்ட அர்த்தத்தினை நிச்சயித்தற்கு அநுகூலமான பிரமேய சந்தேகத்தை நிவர்த்திக்கும் யுக்தியைச் சிந்தித்தலே மனனமென்பர். பேத ஞானத்தால் அனர்த்தம் உண்டாகின்றது. "ஸவ-ஃ௦வஷிஃ௦ ஬்ஹ-நிச்சயமாக இவை யாவும் பிரஹ்மம்" என்றன் முதலிய வாக்கியங்களால் அபேதத்தில் சகல வேதங்களுக்கும் தாற்பரியமாம். "த்விதீயாெத்ஸயம்ஸவதி- இரண்டாவதனுல் பயமுண்டாகின்றது, ம்ருத்யோஃஸ ம்ருத்யுமாப்நோதி ய இஹ நாநேவ பஶ்யதி- எவன் நண்டுநாநாவைப்போலக் காண்கிறுனே, அவன் மிருத்தியுவி

னின்றும் மிருத்யுவை அடைகின்றான்" என்றன் முதலிய வேத வாக்கியங்களால் பேத ஞானம் நிந்திக்கப்பட்டுளது. ஆதலால் பேதஞானத்திற்கு நேராகவாவது தத்துவ ஞானவாயிலாகவாவது புருஷார்த்தத்தை உண்டுபண்ணுந் தன்மை சம்பவியாது. மனன பதத்தாலும் ஆத்மாவினின்றும் பிற பதார்த்தங்களினது பேதத்தின் உணர்ச்சி உண்டாகாது. மனனபதத்திற்குச் சிந்தித்தன் மாத்திரம் பொருளாம். வாக்கியாந்தரத்தின் அநுரோதத்தால் அபேத சிந்தனத்தில் மனன சப்தத்திற்குப் பரியவசானம் (முடிவு) உண்டாகின்றது. எவ்வாற்றானும் ஆத்மாவினின்றும் பிற பதார்த்தங்களின் வேற்றுமை மனன சப்தத்திற்குப் பொருளாகாது. ஆனால் பிற பொருட்களின் ஞானத்தினாலேயே புருஷார்த்த சாதனமாகிய தத்துவ ஞானத்தில் அடைவு உண்டாகுமாயின், சகல புருஷர்களுக்கும் தத்துவ ஞானத்தின் அடைவு உண்டாதல் வேண்டும், அல்லது ஒருவருக்கும் தத்துவ ஞானத்தின் அடைவுண்டாகாது. அஃது எங்ஙனமெனின்:— பிற பொருட்களின் சாமானிய ஞானம் அபேக்ஷிக்கப் படுவதாயின், சாமானிய ஞானம் எல்லாப் புருஷர்களுக்கு மிருத்தலால், பிறபதார்த்தங்களின் ஞான பூர்வகமான பிறவற்றின் பேதஞானத்தால் சகலருக்கும் தத்துவ ஞானமுண்டாதல் வேண்டும். சகல பதார்த்தங்களுக்கும் அசாதாரண தர்ம சுவரூபமான விசேஷ ரூபத்தால் பிறவற்றின் ஞானம் அபேக்ஷிக்கப் படுவதாமெனின், சர்வஞ்ஞனாகிய ஈசுவரனன்றி மற்றெவருக்கும் அசாதாரண தர்மத்தால் எல்லாப் பிற பதார்த்தங்களின் ஞானமும் நிகழாது. ஆதலின் பிறவற்றின் உணர்ச்சி சம்பவியாமையால் பிறபேத உணர்ச்சி உண்டாகாமையின் ஒருவருக்கும் தத்துவஞான முண்டாகாது. இதனால் பிரமாண முதலியவற்றின் நிரூபணமின்றி அநேக பதார்த்தங்களை நிரூபித்தல் பயனில்லாததாதலால் காரணத்தில் மூன்றாவது பேதத்தை நிரூபித்தல் அபேக்ஷிக்கப்படாததாம்.

"பாவகாரியத்தின் உற்பத்தி மூவகைக்காரணத்தா லுண்டாகின்றது. ஐவகை அபாவமுண்டு. அவற்றுள் பிராகபாவமோ அநாதி சாந்தமாம். ஆதலால் அதற்கு நாசம் உண்டாகின்றது; உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. அந்நியோந்நியாபாவமும் அத்தியந்தாபாவமும் அநாதி அநந்தமாம். ஆதலால் அவற்றிற்கும் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. சாமயிகாபாவம் சாதி சாந்தமாம். அதற்கு உற்பத்தி நாசம்

இரண்டுமுண்டு. பிரத்துவம்சாபாவம் அநந்த சாதியாம். ஆதலால்
அதற்கு நாசமில்லை; உற்பத்தியுண்டு. இவ்வாற்றான் இரண்டு அபாவ
ங்களுக்கும் உற்பத்தி உண்டாகுதலான் இரண்டும் காரியமாம்.
அவற்றிற்குச் சமவாயி காரண அசமவாயி காரணங்களோ சம்ப
வியா. ஏனெனின் எதனிடத்துச் சமவாய சம்பந்தத்தால் காரிய
முண்டாகின்றதோ அது சமவாயிகாரணமெனப் படுகின்றது. எத
னிடத்தும் சமவாயசம்பந்தத்தால் அபாவமிராது. ஆதலால் அதற்கு
ச்சமவாயிகாரணம் சம்பவியாது. அசமவாயிகாரணத்தில் சம்பந்த
முடையதாய்க் காரியத்தை உண்டுபண்ணுவதெதுவோ அது அசம
வாயிகாரணமெனப் படுகின்றது. சமவாயி காரணம் இன்மையால்
அதனிடத்துச் சம்பந்தித்துள்ளதாய்க்காரியத்தை யுண்டுபண்ணுவ
தொன்று சம்பவியாமையின், அபாவத்திற்கு அசமவாயி காரண
மும் சம்பவியாது. ஆதலால் கேவல நிமித்தகாரணத்தால் சாம
யிகாபாவமும் பிரத்துவம்சாபாவமும் உண்டாகின்றன. பூதல
முதலிய தேசத்தில் கடத்தின் சாமயிகாபாவத்திற்குப் பூதலமுத
லிய தேசத்தினின்றும் கடத்தை நகர்த்துதல் நிமித்த காரணமாம்.
கடத்தின் பிரத்துவம்ஸாபாவத்திற்கு நிமித்த காரணம் கடமாம்.
அங்ஙனமே கடத்தோடு தண்ட முதலியவற்றின் சையோகமும்
கடத்துவம்சத்திற்கு நிமிந்தகாரணமாம். இவ்வாற்றான் அபாவ
காரியமோ நிமித்த காரணமாத்திரத்தால் பெறப்படுவதாம். அங்
ஙனமாயினும் எல்லாப் பாவகாரியங்களும் மூவகைக் காரணத்தாற்
பெறப்படுவனவா மென்பது நியமம்'' என்று இவ்வாறு தார்க்கிகர்
கூறுகின்றனர். இத்தார்க்கிகரது வசனத்திற்குச் சிருஷ்டியின் ஆதி
காலத்தில் செய்யவேண்டுமென்னும் ஈசுவரனது விருப்பத்தால்
பரமாணுவில் எந்தத்தொழில் உண்டாகின்றதோ அதன்கண் விய
பிசார முண்டு. ஏனெனின் அப்பரமாணுவின் தொழிலுக்குப் பர
மாணு சமவாயி காரணமாம். ஈசுவர இச்சை முதலியன நிமித்த
காரணமாம். பரமாணுவில் சம்பந்தமுள்ள தொன்று கிரியையை
யுண்டு பண்ணுவ தாமாயின் அசமவாயி காரணமாம். அப் பரமா
ணுவின்கண்ணே சம்பந்த முள்ளதாய் அத்தொழிலை உண்டுபண்
ணுவதொன்று இல்லையாகலின், சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் பர
மாணுவின் கிரியை க்ரணமிரண்டினுல் ஆக்கப்படுவதாம். காரண
மூன்றினுல் ஆக்கப்படுவ தன்று. ஆதலால் தார்க்கிகர் கூறிய நிய
மம் பொருந்தாது. சித்தாந்த மதத்திலோ எல்லாப் பாவகாரியங்க

ளும் உபாதான நிமித்த காரணங்களால் ஆக்கப் படுவனவாமென்பது நியமம். அதற்கு எவ்விடத்தும் வியபிசாரம் இல்லை. யாண்டுக் காரணம் மூன்றினால் ஆக்கப்பட்ட காரியத்தினைக் கூறுகின்றார்களோ, ஆண்டும் தார்க்கிகரால் கொள்ளப்பட்ட அசமவாயி காரணமும் நிமித்தகாரணமேயாம். ஆதலால் சகல பாவ காரியங்களுக்கும் இருவகைக் காரணத்தால் பெறப்படுந் தன்மையுளது. இவ்வாற்றான் உபாதானம் நிமித்தமென்னும் வேறுபாட்டாற் காரணம் இருவகையின தாகின்றது. சாதாரணம் அசாதாரணம் என்னும் பேதத்தாலும் காரணத்திற்கு இரண்டு பேதம் கூறுவர். ஈசுவரன் முதலிய ஒன்பதும் சாதாரண காரணங்களாம். அவற்றிற்கு வேறாகிய கட முதலியவற்றின் கபாலமுதலியன அசாதாரண காரணங்களாம். அவற்றுள்ளும் சில நிமித்த காரணமும் சில உபாதான காரணமுமாம். உபாதானகாரண நிமித்த காரணங்களுக்கு வேறாகிய காரணம் அப்பிரசித்தமாம்.

௬00. விருத்திஞானத்தின் உபாதான நிமித்த காரணங்களும், சாமானிய லக்ஷணமும்.

அந்தக்கரணத்தின் ஞான வடிவ விருத்திக்கு உபாதானகாரணம் அந்தக்கரணமாம். பிரத்தியக்ஷ முதலிய பிரமாணங்களும் அங்ஙனமே இந்திரிய சையோகமுதலிய வியாபாரங்களும் நிமித்த காரணமாம். ஈசுவரனது ஞான வடிவவிருத்திக்கு உபாதான காரணம் மாயையாம்; அதிருஷ்ட முதலியன நிமித்தகாரணமாம். பிரம விருத்திக்கு (மயக்கவுணர்ச்சிக்கு) உபாதான காரணம் அவித்தையும், நிமித்தகாரணம் தோஷமுமாம். இவ்வார்த்தை கியாதி நிரூபணத்தில் விளக்கமாகும். இவ்வாறு விருத்தியின் காரணத்தை அறிந்துகொள்க.

விருத்தியின் இலக்ஷணம் நூலின் ஆரம்பத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. விஷயத்தைப் பிரகாசிப்பித்தற்கு ஏதுவாகிய அந்தக்கரண அவித்தைகளின் பரிணாமம் விருத்தியெனப்படும் என்று விருத்தியின் இலக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சில நூல்களில் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கும் பரிணாமம் விருத்தி எனப்படுகின்றது. பரோக்ஷ ஞானத்தினாலும் அசத்துவா பாதக அஞ்ஞானம்சத்தின் நாசம் உண்டாகின்றது. அல்லது விஷய சேதநத் துள்ள அஞ்

ஞானத்தின் நாசமோ அபரோக்ஷ ஞானமின்றி உண்டாகிறதில்லை, பிரமாத்திரு சேதநத்துள்ள அஞ்ஞானத்தின் நாசம் பரோக்ஷ ஞானத்தினுலும்உண்டாகிறது. ஆதலால் பரோக்ஷவிருத்தியில்முற் கூறிய லக்ஷணத்தின் வியாப்தி இல்லை. அங்ஙனமாயினும் சுகதுக் கங்களின் ஞான வடிவமாகிய விருத்தியினும், மாயாவிருத்தி வடி வினதாகிய ஈசுவரஞானத்திலும், அங்ஙனமே கிளிஞ்சில் வெள்ளி முதலியவற்றை விஷயிக்கும் பிரம ரூப அவித்தியா விருத்தியிலும் முற்கூறிய லக்ஷணத்தின் வியாப்தி இருக்கின்றது. ஏனெனின் முத லில் அறியப்படாத சுக துக்காதிகள் உண்டாகிப் பின்னர் அவற் றின் ஞானம் உண்டாகுமாயின் சுக முதலியவற்றின் ஞானத்தால் அவற்றின் அஞ்ஞானத்திற்கு நாசம் சம்பவிக்கும்; அறியப்படாத சுகதுக்காதிகளில்லை. ஆனல் சுகதுக்காதிகளும் அவற்றின் ஞான மும் ஒரேகாலத்தில் உண்டாகின்றன. ஆதலாலறியப்படாத சுகதுக் காதிகளில்லாமையின்சுகதுக்காதிகோசரவிருத்தியால் அஞ்ஞான த்தின்நாசம் சம்பவியாது. அங்ஙனமே ஈசுவரனுக்கு அசாதாரண வடிவத்தாற்சகலபதார்த்தங்களும் எப்போதும் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தி னின்மையால் மாயை யின் விருத்திவடிவமாகிய ஞானத்தினுலும் அஞ்ஞானத்தின் நாசம் சம்பவியாது. கிளிஞ்சில் வெள்ளி முதலிய மித்தியா பதார்த்தங்க ளும் அவற்றின் ஞானமும் ஒரே காலத்தில் உண்டாகின்றன. ஆத லால் பிரமவிருத்தியி (மயக்க ஞானத்தி) னுலும் அஞ்ஞானத்தின் நாசம் உண்டாகாது. அங்ஙனமே தாரையாய்ச் செல்லும் விருத்தி உண்டாகுமாயின் ஆண்டும் முற்கூறிய லக்ஷணத்திற்கு இரண்டா வது முதலிய விருத்திகளில் அவ்வியாப்தி இருக்கின்றது. ஏனெ னின் ஞானதாரை உண்டாகுமாயின், ஆண்டு முதல் ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தின்நாசம் உண்டாகவே இரண்டாவது முதலியஞான த்திற்கு அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்குந் தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் பிரகாசிப்பிக்கும் பரிணமத்தைவிருந்தியென்பர் என்பதன் தாற்பரியமிதுவாம்:—இருக்கிறது என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏது வாகிய அவித்தை அந்தக்கரணங்களின் பரிணமம் யாதோ அதுவிரு த்தியெனப்படுகின்றது. பிரகாசிப்பிக்கும் பரிணமத்தினைவிருத்தியெனி னும், அறியப்படாத பதார்த்தங்களைக் கோசரம் செய்யும் விருத்தி யிற்றான் பிரகாசிப்பிக்குந் தன்மை உண்டு. மறைக்கப்படாத வஸ்துக் கோசரிக்கும் விருத்தியில் பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மை இல்லை.

ஏனெனின் மறைக்கப்படாத சேதனத்தின் சம்பந்தத்தினாற்றானே விஷயத்தைப் பிரகாசிப்பித்தல் சம்பவித்தலால் விருத்தியில் பிரகாசிப்பிக்குந் தன்மைக் கற்பனை அயோக்கியமாம். ஆதலால் அஞ்ஞானத்தினைக் கெடுக்குந்தன்மையின்றி வேறுவித பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மை சம்பவியாமையால், இரண்டாவது லக்ஷணத்திற்கும் முதல் லக்ஷணத்திற் குண்டானது போல சுக முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தியில் அவ்வியாப்தி உண்டாகும். ஆதலால் இருக்கிறதென்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவான அவித்தை அந்தக்கரணங்களின் பரிணாமம் விருத்தி எனப்படுகின்றது. பரோக்ஷ விருத்தியிலும் இருக்கிறதென்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாந் தன்மை வெளிப்படையாம். கடமுதலியவற்றை விஷயிக்கும் அந்தக்கரண விருத்தியினைக் கட முதலியவற்றின் ஞான மென்பர். அத்வைத சித்தாந்தத்தில் விருத்தி யவச்சின்ன சேதநத்தை ஞான மென்பர். அபாதித(வாதிக்கப்படாத)விருத்தி யவச்சின்ன சேதநத்தைப் பிரமாஞானமென்பர். பாதிக்கப்படுவனவாகிய ரஜ்ஜுசர்ப்ப முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தி யவச்சின்ன சேதநத்தை அப்பிரமாஞானமென்பர். அங்ஙனமாயினும்சேதநத்தில்ஞானமென்னும் சொல்லின் பிரயோகமும், அங்ஙனமே பிரமை அப்பிரமை என்னும் சொற்களின் பிரயோகமும் விருத்திசம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றன. ஆதலால் விருத்தியினையும் அநேக இடங்களில் ஞான மென்பர். இவ்வாற்றாற் பிரமை அப்பிரமை என்னும் பேதத்தால் இருவகை விருத்தி சொல்லப்பட்டது.

கoக. பிரத்தியக்ஷத்தினது இலக்ஷணத்தோடு பிரமை அப்பிரமை வடிவினதாகிய விருத்தி ஞானத்தின் பேதம்.

அப்பிரமையும் யதார்த்தம், அயதார்த்தம் என்னும் பேதத்தால் இருவகையாகச் சொல்லப்பட்டது. ஈசுவரனது ஞானமும் சுகதுக்க முதலியவற்றை விஷயஞ்செய்யும் ஞானமும் யதார்த்த அப்பிரமையாம். சுத்திவெள்ளி முதலிய பிரமம் அயதார்த்த அப்பிரமையாம். யாது பிரமாணஜந்நிய யதார்த்த ஞானமாகின்றதோ அது பிரமையாம். ஈசுவரஞான முதலியன பிரமாண ஜந்நியமன்று; ஆகலின் பிரமை அன்று. தோஷஜந்நியமன்றாகலின் பிரமமு (பிராந்தியு) மன்று. அநேக நூல்களிலோ பிரமைக்கு வேறு இலக்கணமே சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. அதன் அநுசாரமாகவோ ஈசுவர

ஞானமுதலியனவும் யதார்த்த ஞானமாகிய பிரமையாம். ஆனல்
யதார்த்த அயதார்த்தபேதத்தால் ஸ்மிருதி இருவகையினதாம். அவ்
விரண்டுவகைப் பிரமையும் இல்லாதவர்களது மதத்தில் பிரமையின்
இலக்ஷணமிதுவாம். பாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தை விஷயம்செய்வ
தாகிய ஸ்மிருதியின் வேருகிய ஞானம் எதுவோ அது பிரமை என
ப்படுகின்றது. இப்பி வெள்ளி முதலியவற்றின் ஞானம் ஸ்மிருதி
யின் வேரும். அபாதித அர்த்தத்தை விஷயம்செய்யாது பாதிக்க
ப்படும் பொருளை விஷயஞ் செய்கின்றதாகலின் பிரமை அன்று.
பாதிக்கப்படாத பொருளை விஷயஞ் செய்வது ஸ்மிருதி ஞானமு
மாம். ஸ்மிருதி ஞானத்தில் பிரமை வியவகாரம் இல்லை. ஆதலால்
ஸ்மிருதிக்கு வேருய்ப் பாதிக்கப்படாதபொருளை விஷயஞ்செய்யும்
ஞானம் எதுவோ அது பிரமை எனப்படும். அந்நிய யதார்த்த
ஞானத்தைப்போல யதார்த்த ஸ்மிருதியும் சம்வாதிப் பிரவிருத்தி
யை உண்டுபண்ணுவதாயிருத்தலின் ஸ்மிருதி சாதாரணமே பிரமை
யின் இலக்ஷண மாதல்வேண்டும். அங்ஙனமாயினும் சம்வாதிப்
பிரவிருத்திக்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியினும்
உளது. அந்தப் பிரவிருத்திக்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மை
யோ பாதிக்கப்படாதபொருளைக்கோசரிக்குந்தன்மை வடிவினதா
யுளது. பிரமாவியவகாரத்திற்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மை
ஸ்மிருதியில் இல்லை. ஏனெனின் இலௌகிக சாஸ்திரீய பேதத்
தால் வியவகாரத்திற்கு இரண்டு பேதமுண்டு. சாஸ்திரத்திற்குப் புறம்
பாக உலகினர் எந்தச் சொற்பிரயோகம் செய்கின்றனரோ, அது
இலௌகிக வியவகாரமெனப்படுகின்றது. சாஸ்திரத்தின் பரிபாஷை
யால் எந்தச் சப்தப் பிரயோகம் செய்யப் படுகின்றதோ, அது
சாஸ்திரீய வியவகாரமெனப்படுகின்றது. சாஸ்திரத்திற்குப் புறம்
பாகவோ யாரும் பிரமாவியவகாரம் செய்வதில்லை. ஓர் பண்டிதன்
அங்ஙனமே சப்தப்பிரயோகஞ் செய்வானாயின், சாஸ்திரத்தின் பரி
பாஷையின் சம்ஸ்காரத்தால் செய்கின்ருன். ஆதலால் கேவலம்
சாஸ்திரீயம் பிரமாவியவகாரமாம். பிராசீன நூலாசிரியர் ஸ்மிருதி
க்கு வேருய யதார்த்த ஞானத்தின் கண்ணேயே பிரமா வியவ
காரம் செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் ஸ்மிருதியின் வேறுபட்ட
தாகவே பிரமையின் இலக்ஷணம் சொல்லுதல் வேண்டும். "யதார்
த்தாநுபவம் பிரமை" எனப் பிரமையின் இலக்ஷணத்தைப் பிரா
சீன ஆசாரியர்கள் எழுதி இருக்கின்றனர். ஸ்மிருதிக்கு வேருகிய

ஞானத்தை அநுபவமென்பர். ஆதலால் ஸ்மிருதியில் பிரமா வியவ் காரம் இஷ்டமன்று. பிரத்தியக்ஷ முதலிய ஞானங்களுக்கு விலக்ஷணம் ஸ்மிருதி ஞானமாம். பிரத்தியக்ஷமுதலிய சகல ஞானங்களிலும் அநுபவத்தன்மை யுண்டு; ஸ்மிருதியில் இல்லை. ஆதலால் அநுபவத் தன்மையின் உண்மை இன்மைகளால் பிரத்தியக்ஷமுதலியனவும் ஸ்மிருதியும் ஒன்றற் கொன்று விஜாதீயமாம். எங்ஙனம்: பிரத்தியக்ஷ அநுமிதி சாப்தமுதலிய ஞானங்களில் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை அநுமிதித் தன்மை சாப்தத் தன்மை முதலிய விலக்ஷணதர்மமிருத்தலால் பிரத்தியக்ஷமுதலியஞானங்கள்ஒன்றற் கொன்று விஜாதீயமாம். விஜாதீயப் பிரமைகளுக்குக் கரணங்களாகிய பிரமாணங்களும் பிரத்தியக்ஷம் அனுமானம் சப்தம் முதலியனவாகவே வேறுபட்டிருக்கின்றன. அங்ஙனமே சகல அநுபவத்திற்கும் விஜாதீயமாய் ஸ்மிருதி இருக்கின்றது. அதற்குக் காரணம் அநுபவமாம். அது எப்பிரமைக்கும் கரணம் அன்று; ஆகலின் பிரமாணமன்று. "வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷம் அநுமிதிக்குக் கரணமாயிருத்தலின், அநுமானப் பிரமாணமாம். அங்ஙனமே பதத்தின் பிரத்தியக்ஷம் சபதப் பிரமாணமும் கவயத்தில் கோவினது ஒப்புமையின் பிரத்தியக்ஷம் உவமானப் பிரமாணமுமாம். பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் அநுபவத்தின்விசேஷமே யாகலின் அநுபவம் பிரமாணமன்று" எனக் கூறுதல் அசங்கதமாம்:— அங்ஙனமாயினும் வியாப்தி ஞானத்தன்மை வடிவத்தான் வியாப்திஞானம் அநுமிதிக்கு ஏதுவாம்.அநுபவத்தன்மை வடிவத்தான்வியாப்திஞானம்அநுமிதிக்கு ஏதுவன்று.அங்ஙனமே பதப்பிரத்தியக்ஷமும்.சா திருசிய ஞானமும் அநுபவத்தன்மைவடிவத்தான் சாப்தப் பிரமை உவமிதிப்பிரமைகளுக்கு ஏது வன்று. ஸ்மிருதிஞானத்தில் அநுபவத்தன்மை வடிவத்தான் பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்; ஆதலால் பிரமாணமன்று. ஸ்மிருதி ஞானத்தையும் பிரமையெனின் விஜாதீயப் பிரமைக்குக் கரணம் வேறு பிரமாணமாகின்றது. ஆதலால் நியாய சாஸ்திரத்திலோ அநுபவமென்பதனைப் பஞ்சப் பிரமாணமாகச் சொல்லுதல் வேண்டும். பட்டவேதாந்த·மதங்களில் ஏழாவது பிரமாணமாகச் சொல்லுதல்வேண்டும். ஆதலால் எல்லா ஸ்ரீலாசிரியர்களுக்கும் ஸ்மிருதியில் பிரமா வியவகாரம் இஷ்டம் இன்று. எவரேனும் யதார்த்த ஞானமாத்திரத்தில் பிரமா வியவகாரம் அங்கீகரிக்கின், அதை அநுசரித்துப் பிரமையின் இலக்ஷணத்தில் ஸ்மிருதி

க்கு வேருபவென்று புகுத்தல்வேண்டா. பாதிக்கப்படாத பொருளினை விஷயஞ்செய்யுஞ்ஞானம் பிரமை எனப்படுகின்றது. பிராந்தி அநுபவத்தால் தோன்றிய அயதார்த்த ஸ்மிருதியோ பாதிக்கப்படும் பொருளினை விஷயஞ்செய்கிறது; ஆதலால் அதில் அதிவியாப்தியின்று. யதார்த்தஅநுபவத்தால் தோன்றிய ஸ்மிருதியில் லக்ஷணம் செல்லுமாயின், ஆண்டுப் பிரமா வியவகாரம் இஷ்டமாகலின் அதிவியாப்தியின்று. இலக்ஷியமல்லாததன்கண் இலக்ஷணம்சென்ருல் அதிவியாப்தி ஆகின்றது. யதார்த்த ஸ்மிருதியும் இலக்ஷியமாகலின் அதிவியாப்தி இன்று. இம்மதாநுசாரமாக யதார்த்த அயதார்த்த பேதத்தால் விருத்தி இருவகையாம். யதார்த்தத்தினைப் பிரமை என்பர்; அயதார்த்தத்தினை அப்பிரமை என்பர். இம்மதத்தில் பிரமைக்கு ஏழுபேதமுண்டு:—பிரத்தியக்ஷம், அநுமிதி, சாப்தி, உபமிதி, அநுபலப்தி என்பன ஆறுபேதமாம். அங்ஙனமே யதார்த்த ஸ்மிருதியும் பிரமையின் ஏழாவது பேதமாம். ஆனல் எல்லா நூல்களுக்கும் இம்மரியாதை உண்டு; ஸ்மிருதியில் பிரமாவியவகாரமில்லை. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷமுதலிய வேறுபாட்டால் பிரமை வடிவினதாகிய விருத்தி அறுவகையினதாம். பாகியம் ஆந்தரம் என்னும் பேதத்தால் பிரத்தியக்ஷப்பிரமை இரண்டுவகையினதாம். பாதிக்கப்படாத பாகிய பதார்த்தத்தைக்கோசரிக்கும் விருத்தி பாகியப்பிரத்தியக்ஷப்பிரமை எனப்படுகின்றது. சுரோத்திரமுதலிய பஞ்சேந்திரியங்களால் ஐவகைப் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை யுண்டாகின்றது. சிலவிடத்துச் சப்தத்தினுலும் பாகிய கோசர அபரோக்ஷவிருத்தி யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம் "பத்தாமவன் நீ" என்னும் சப்தத்தால் ஸ்தூலசரீரத்தின் அபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. இவ்வாறு காரணபேதத்தால் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறுபேதம் உண்டு. சில நூலாசிரியர் அநுபலப்திப் பிரமாணத்தால் உண்டாகிய அபாவகோசர விருத்தியினையும் அபரோக்ஷ விருத்தி என்பர். அவர்கள்மதத்தில் சுரோத்திரேந்திரியமுதலிய ஐந்து இந்திரியங்களும், சப்தமும், அங்ஙனமே அநுபலப்தியும் ஆகிய ஏழும் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்குக் காரணமாம். ஆதலால் பாகியப்பிரத்தியக்ஷப்பிரமை ஏழுவிதமாம். ஆனல் இவ்வர்த்தம் முன் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. தர்மாதர்மங்களைப்போலப்பிரத்தியக்ஷயோக்கியதை அபாவத்தின்கண்ணில்லை. ஆதலால் விருத்தி அவச்சின்ன சேதநத்தோடு அபாவ அவச்சின்ன சேதநத்திற்கு அபேதம் உண்டாயி

னும் அபாவகோசர விருத்தி அபரோக்ஷம். அன்று. ஆனால் அநுமிதி முதலியவற்றைப்போல அநுபலப்திப் பிரமாணத்தினலுண்டாகிய அபாவகோசர விருத்தி பிரத்தியக்ஷ விருத்தியின் விலக்ஷணமாம். ஆதலால் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறு பேதம் உண்டு; ஏழு இல்லை. ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையும் இருவகையினதாம். ஒன்று ஆத்மகோசரம்; மற்றது அநாத்மகோசரம். ஆத்மகோசரமும் இருவகையினதாம். ஒன்று சுத்தாத்துமகோசரம்; மற்றையது விசிஷ்டாத்துமகோசரம். சுத்தாத்மகோசரமும் இருவகைத்தாம். ஒன்று பிரஹ்ம அகோசரம்; மற்றொன்று பிரஹ்மகோசரம். துவம்பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் வேதாந்த வாக்கியத்தால் "சுத்தன் பிரகாசன் யான்" என்று அந்தக்கரண விருத்தி உண்டாகின்றது. அந்த விருத்தியோத்திப்பனே அந்தக்கரண உபஹித சுத்தசேதநமிருக்கின்றது. ஆதலால் விருத்தியவச்சின்ன சேதந விஷயாவச் சின்ன சேதநங்களுக்கு அபேத மிருத்தலின் அவ்விருத்தி அபரோக்ஷமாம். அவ்விருத்திக்கு விஷயமாகிய சுத்த சேதநத்தில் பிரஹ்மத் தன்மையும் இருக்கின்றது; ஆனால் பிரஹ்மாகாரவிருத்தி உண்டாகவில்லை. ஏனெனில் அவாந்தர வாக்கியத்தால் விருத்தி உண்டாயிருக்கிறது. மகாவாக்கியத்தால் உண்டாகுமாயின் பிரஹ்மாகாரமும் உண்டாகும். ஏனெனின், சத்தத்தால் உண்டாகிய ஞானத்திற்கு இது சுபாவமாம் :—சந்நிதிப்பட்ட பதார்த்தத்தினை எவ்வடிவத்தான் சப்தம் அறிவிக்கின்றதோ, அவ்வடிவுத்தினையே விஷயஞ் செய்கின்றது. எவ்வடிவத்தான் சப்தம் உச்சரிக்கப்படவில்லையோ, அவ்வடிவத்தால் சப்தத்தாற் றோன்றும் ஞானம் விஷயஞ்செய்கிறதில்லை. எங்ஙனம்:பத்தாமவனைநோக்கி"தசமன் இருக்கின்றா"னென்பதாகக் கூறுமிடத்துத்"தசமன்யான்"என்றிவ்வாறுசுரோதாவுக்கு ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. தசமனிடத்து ஆத்மத் தன்மையை அறிவிக்கும் சப்தமின்மையால் ஆத்மத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகாததுபோல ஆத்மாவினிடத்தும் பிரஹ்மத்தன்மை எப்போதுமிருக்கினும், பிரஹ்மத்தன்மையை அறிவிக்கும் சத்தமின்மையால் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் முற்கூறிய விருத்தி பிரஹ்ம அகோசர சுத்தாத்மகோசர ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமையாம்.

பிரத்தியக்ஷப் பிரசங்கத்தால் இச்சங்கையுண்டாகின்றது:— சித்தாந்தத்தில் இந்திரியஜந்நியஞானம் பிரத்தியக்ஷமாகின்றதென்பதன் அங்கீகாரம் இல்லை. ஆனால் விருத்தி அவச்சின்ன சேதநத்

தோடு விஷயாவச்சின்ன சேதனத்தின் அபேதம் ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தன்மைக்கு ஏதுவாம். யாண்டு இந்திரிய சம்பந்தம் கடாதிகளுக்கு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இந்திரிய வாயிலாக அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வெளியிற்சென்று விஷயாகாரத்தின் சமானாகாரமாய் விஷயத்தோடு சம்பந்தம் உடையதாகின்றது. ஆதலால் விஷயசேதன விருத்தி சேதநங்களின் உபாதி ஓரிடத்திருத்தலால் உபஹிதசேதநத்திற்கும் அபேதமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சுகமுதலியவற்றின் ஞானமும் இந்திரியஜந்நியமன்று; சுத்தாத்மஞானமும் சப்தஜந்நியமாம்; இந்திரியஜந்நியமன்று. என்றாலும் விஷயசேதநத்திற்கும் விருத்திசேதநத்திற்கும் பேதமில்லை. ஏனெனின் சுகாகாரவிருத்தி அந்தக்கரணதேசத்திலிருக்கின்றது; சுகமும் அந்தக்கரணத்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால் விருத்தி உபஹிதசேதந விஷய உபஹிதசேதநங்களுக்கு அபேதமுண்டு. அங்ஙனமே ஆத்மாகாரவிருத்திக்கு உபாதானகாரணம் அந்தக்கரணமாம். அந்தக்கரண உபஹிதசேதநத்திற்கு எதிர்முகமா யிருக்கின்றது; ஆதலால் ஆத்மாகார விருத்தியும் அந்தக்கரண தேசத்தி லுண்டாகின்றது. அவ்வந்தக்கரணமே சுத்தாத்மாவுக்கு உபாதியாம். இவ்வாற்றான் இரண்டுபாதிகளும் ஓரிடத்திருத்தலால் விருத்திசேதந விஷயசேதநங்களுக்கு அபேத முண்டாகின்றது. ஆதலால் சுகாதிஞானமும் சுத்தாத்மஞானமும் பிரத்தியக்ஷ ரூபமாம். ஈண்டு இதுநிச்சயம்:— யாண்டு விஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு விருத்திவாயிலாகவாதல் நேராகவாதல்சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அவ்விஷயத்தின் ஞானம்பிரத்தியக்ஷமாம். அவ்விஷயமும் பிரத்தியக்ஷமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: கடத்தின் பிரத்தியக்ஷஞானம் உண்டாகும்போது "கடம் பிரத்தியக்ஷம்" என்னும் வியவகாரம் உண்டாகின்றது. வெளிப்பொருள்களுக்கு விருத்தியின் வழியாய்ப் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமுண்டாகிறது. சுகாதிகளுக்குப்பிரமாதாவோடு சாக்ஷாத் சம்பந்தம் இருக்கின்றது. அதீத (கழிந்த) சுகமுதலியவற்றிற்குப் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமில்லை. ஆதலால் அதீத சுகமுதலியவற்றின் ஞானம் ஸ்மிருதிரூபமாம்; பிரத்தியக்ஷரூபமன்று. அதீதசுக முதலியவற்றிற்கும் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமோ உண்டாயிருக்கின்றது. என்றாலும் பிரத்தியக்ஷ லக்ஷணத்தில் வர்த்தமானத்தின் பிரவேசம் இருக்கின்றது. பிரமாதாவோடுவர்த்தமான சம்பந்தமுடையதாகிய யோக்கிய விஷயம் பிரத்தியக்ஷமெனப்படு

கின்றது.பிரமாதாவோடுவர்த்தமானசம்பந்தமுடையதாகிய யோக்கிய விஷயத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷ ஞானமென்னப்படுகின்றது. யோக்கியமென்று சொல்லாவிடின் தர்மமுதலியன எப்போதும் பிரமாதாவோடு சம்பந்த முள்ளனவாய் இருத்தலால் அவை எப்பொழுதுமே பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும்; அன்றியும் அவற்றின் ஞானம் சத்தமுதலியவற்றால்உண்டாகின்றது; அதனைப்பிரத்தியக்ஷ ஞானமென்னல் வேண்டும். தர்மமுதலியன பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்றாகலின் இலக்ஷணத்தில்யோக்கியமென்னும்பதத்தின்பிரவேசத்தால்தோஷமில்லை. யோக்கியத்தன்மை அயோக்கியத்தன்மைகள் அநுபவாநுசாரமாக அநுமிக்கத்தக்கனவாம்.எந்தவஸ்துவில் பிரத்தியக்ஷத் தன்மையின் அநுபவம் உண்டாகின்றதோ, அதனிடத்து யோக்கியத்தன்மையும்,எதனிடத்தில்பிரத்தியக்ஷத்தன்மையின் அநுபவம்உண்டாகிறதில்லையோ, அதனிடத்தில் அயோக்கியந்தன்மையுமாகிய இவ்வுணர்ச்சி அநுமானத்தாலாதல் அர்த்தாபத்தியினாலாதல் உண்டாகின்றது. யோக்கியத் தன்மை அயோக்கியத் தன்மைகள் இவ்வாறு நையாயிகர்களுக்கும் ஒப்பத்தக்கனவாதல் வேண்டும். அவர்கள் மதத்தில் சுகாதிகளும் தர்மாதிகளும் ஆத்மாவின் தர்மமாம். அவற்றில் மனசையுக்த சமவாயசம்பந்தம் எல்லாவற்றோடும் மனதுக்கு இருக்கின்றது. என்றாலும் யோக்கியத்தன்மை இருத்தலால் சுகமுதலியவற்றின் மானச சாக்ஷாத்காரம் உண்டாகின்றது. யோக்கியத்தன்மை இன்மையால் தர்மாதிகளின் சாக்ஷாத்காரம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் யோக்கியத்தன்மை அயோக்கியத்தன்மைகள் சர்வமதங்களிலும் அங்கீகரிக்கத் தக்கனவாம். இவ்வாற்றால் பிரத்தியக்ஷயோக்கிய வஸ்துவுக்குப் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தம் உண்டாகும்போது பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது.

இவ்வர்த்தத்தில் இச்சங்கையுளது:—பிரஹ்ம கோசர ஞானம் பரோக்ஷமாகலாகாது. ஏனெனின், பிரஹ்மத்துக்குப் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமின்மையுளதாயின் புறப்பொருள் முதலியவற்றின் ஞானத்தைப்போல பிரஹ்மஞானமும் பரோக்ஷமாம். எப்போது அவாந்தரவாக்கியத்தால் சத்தியசொரூபம் ஞானசொரூபம் அநந்த சொரூபம் பிரஹ்மமாமென்னும் விருத்தி யுண்டாகின்றதோ, அக்காலத்திலும் பிரஹ்மத்துக்குப் பிரமாதாவோடு சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆதலால் அவாந்தர வாக்கியத்தால் உண்டாகும் பிரஹ்ம

ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமேயாதல்வேண்டும். சித்தாந்தத்தில் அவா ந்தரவாக்கியத்தாலுண்டாகும் பிரஹ்மஞானம் பிரத்தியக்ஷமன்று; பரோக்ஷமாம். அது முற்கூறியவிதத்தால் சம்பவியாது.

இச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—பிரத்தியக்ஷ லக்ஷணத்தில் விஷயத்திற்கு யோக்கியதையென்னும் விசேஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே யோக்கியப் பிரமாணத்தால் உண்டாகுந்தன்மை ஞானத்துக்கு விசேஷணமாம்; ஆதலால் முற்கூறிய தோஷமின்று. ஏனெனின் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமுடைய யோக்கியவிஷயம் யாதோ அதன் யோக்கியப் பிரமாணத்தால் உண்டாகும்ஞானம் பிரத்தியக்ஷஞானமெனப்படுகின்றது. இவ்விலக்கணத்தில் முற்கூறிய தோஷமின்று. ஏனெனின் வாக்கியத்திற்கு இது சுபாவமாம்:—சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் வாய்ந்த வாக்கியத்தால் அபரோக்ஷஞான முண்டாகின்றது. சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதமின்றிய வாக்கியத்தால் பரோக்ஷஞானமுண்டாகின்றது. விஷயம் எதிர்முகப்பட்டுப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாய் இருக்கினும் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதமின்றிய வாக்கியத்தால் அபரோக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றதில்லை. எங்ஙனம்: தசமனை அறிவிக்கும் இருவகை வாக்கியங்களுள் ஒன்று "தசமனிருக்கின்றான்" என்னும் வாக்கியம்; மற்றையது "தசமன் நீ" என்னும் வாக்கியம். அவற்றுள் முதல் வாக்கியமோ சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் இன்றியதாம். இரண்டாவது வாக்கியம் சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் நீ யென்னும் பதத்தோடு கூடியதாம். அவற்றுள் முதல்வாக்கியத்தால் சுரோதாவுக்குத் தசமனது பரோக்ஷ ஞானமே உண்டாகின்றது; வாக்கியத்தால் தோன்றும் ஞானத்துக்கு விஷயம் தசமபுருஷன். அவன் இரண்டு இடங்களிலும் அதிசந்நிஹிதனாய் இருக்கின்றான். அதாவது சொரூபத்துக்குப் பின்னமாய்ச் சம்பந்தம் உடையது யாதோ அது சந்நிஹிதமாம். தசம புருஷன் சுரோதாவின் சொரூபத்துக்கு வேறல்லன்; சுரோதாவின் சொரூபமேயாவன்; ஆதலால் அதிசந்நிஹிதனுவன்; பிரத்தியக்ஷ யோக்கியனும் ஆவன். பிரத்தியக்ஷயோக்கியமாகாவிடின் இரண்டாவது வாக்கியத்தாலும் தசமனது பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகலாகாது. இரண்டாவது வாக்கியத்தால் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது; ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மாம். இவ்வாற்றால் அதிசந்நிஹித

(மிகச்சமீபித்தவ)னும்வாக்கியஜந்நியபிரத்தியக்ஷயோக்கியனுமான தசமனது பிரத்தியக்ஷஞானம் எந்த வாக்கியத்தினாலுண்டாகிறதில்லையோ, அந்தவாக்கியம் அயோக்கியமாம். இரண்டாவதுவாக்கியத்தினால் அதே தசமனது அபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் இரண்டாவது வாக்கியம் யோக்கியமாம். வாக்கியங்களின் யோக்கியதை அயோக்கியதைகளில் வேறோர் ஏதுவோ இல்லை; சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதத்தோடுகூடிய தன்மையும், சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் இன்றிய தன்மையுமே யோக்கியதை அயோக்கியதைகளைச் சம்பாதிப்பனவாம். இவ்வாற்றால் "தசமன் நீ" என்னும்வாக்கியமோயோக்கியப்பிரமாணமாம். அதனாற்றோன்றுவது "தசமன் யான்"என்னும் பிரத்தியக்ஷ ஞானமாம். அங்ஙனமே "தசமன் இருக்கின்றான்" என்னும் வாக்கியம அயோக்கியப் பிரமாணமாம். அதனாற்றோன்றும் "தசமன்யாண்டோ இருக்கின்றான்" என்னும் தசமனது ஞானம் பரோக்ஷமாம். அங்ஙனமே பிரஹ்மத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியமும் இருவகையினதாம். "சத்திய ஞானானந்தம் பிரஹ்மம்" என்னுமியல்பினது அவாந்தர வாக்கியம்; "தத்துவமஸி" என்னும் இயல்பினது மகாவாக்கியம். அவாந்தர வாக்கியங்களில் கேட்பவனது சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் இல்லை, ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுவதில் யோக்கியமாவது அவாந்தர வாக்கியமன்று. மகா வாக்கியங்களில் சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் நீ, யென்றல்முதலிய பதங்க ளிருக்கின்றன. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுவதில் யோக்கியமாவது மகாவாக்கியமாம். இவ்வாற்றான்யோக்கியப் பிரமாணம் மகாவாக்கியமாம். அதனாலுண்டாகும் ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். அயோக்கியப் பிரமாணம் "சத்திய ஞானானந்தம் பிரஹ்மம்"என்றல் முதலிய வாக்கியங்களாம். அவற்றினாலுண்டாகும் பிரஹ்மத்தின் ஞானம் பரோக்ஷமாம். அவாந்தர வாக்கியமும் இருவகையினதாம். தத்பதார்த்தத்தை அறிவிப்பதொன்று; துவம் பதார்த்தத்தை அறிவிப்பதொன்று. அவற்றுள் தத்பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் வாக்கியமோ அயோக்கியமாம். "யாதொரு இந்த அந்தர் ஜோதிபுருஷன்" என்றல் முதலிய துவம் பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் அவாந்தர வாக்கியமும் மகா வாக்கியங்களைப் போல யோக்கியமாம்; அயோக்கியமன்று. ஏனெனின் கேட்பவனது சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் அவற்றில் இருக்கின்றது.